

VIZITA ÎN UNIUNEA SOVIETICĂ A DELEGAȚIEI DE PARTID ȘI GUVERNAMENTALE A REPUBLICII SOCIALISTE ROMÂNIA

Vineri la amiază a părăsit Capitala, plecând la Moscova, delegația de partid și guvernamentală a Republicii Socialiste România în frunte cu tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretar general al Comitetului Central al Partidului Comunist Român, care la invitația Comitetului Central al Uniunii Sovietice și a Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., va face o vizită oficială în Uniunea Sovietică. Din delegație fac parte tovarășii: Ion Gheorghe Maurer, membru al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R., președintele Consiliului de Miniștri, Gheorghe Apostol și Alexandru Birlădeanu, membri ai Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R., prim-vicepreședinți ai Consiliului de Miniștri, Paul Niculescu-Mizil, membru al Comitetului Executiv și secretar al C.C. al P.C.R., Manea Mănescu, secretar al C.C. al P.C.R., Corneliu Mănescu, membru al C.C. al P.C.R., ministrul Afacerilor Externe, Nicolae Guină, membru al C.C. al P.C.R., ambasadorul Republicii Socialiste România în Uniunea Sovietică.

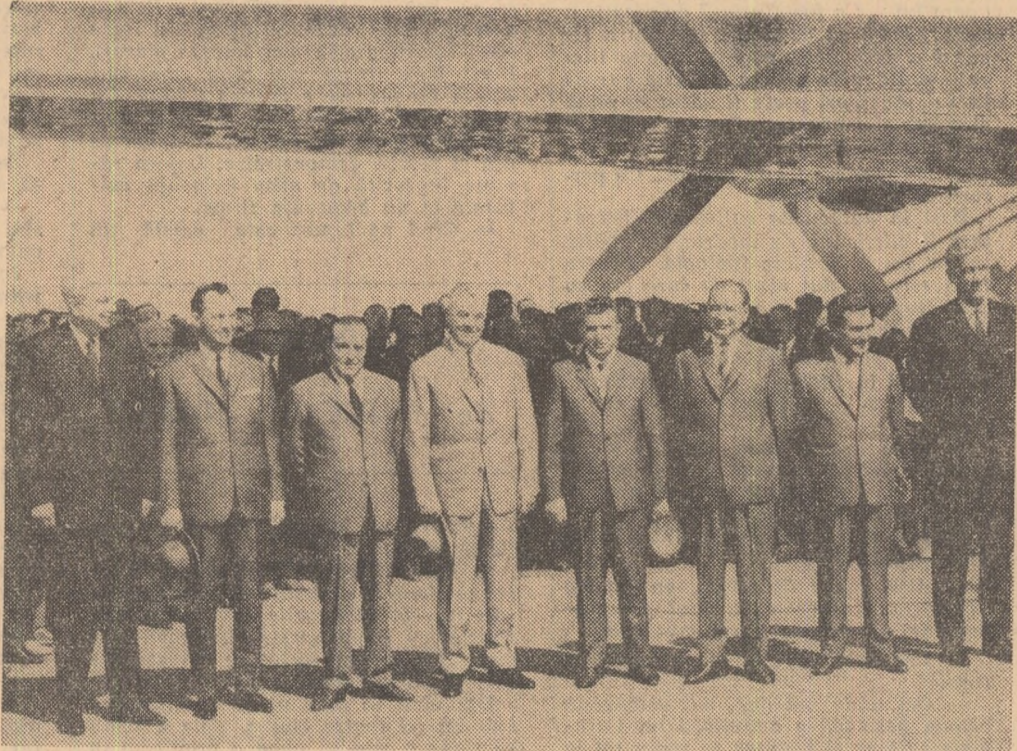
La plecare, pe aeroportul Băneasa delegația a fost salutată de tovarășii Chivu Stoica, Emil Bodnaraș, Alexandru Drăghici, Gogu Rădulescu, Leonte Răutu, Leonin Sălăjan, Ștefan Voitec, membri ai Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R., de membri supleanți ai Comitetului Executiv și secretari ai C.C. al P.C.R., de membri ai C.C. al P.C.R., ai Consiliului de Stat și ai guvernului, conducători ai instituțiilor centrale și organizațiilor obștești, generali, ziaristi români și corespondenți ai presei străine.

Au fost de față șefii ai misiunilor diplomatice acreditate în Republica Socialistă România, membrii Ambasadei Uniunii Sovietice și alți membri ai corpului diplomatic.

Cu același avion a plecat la Moscova și ambasadorul Uniunii Sovietice în Republica Socialistă România, I. K. Jegalin.

La plecare membrii delegației au fost salutați călduros de numeroși cetățeni ai Capitalei. Pionieri le-au oferit flori.

(Agerpres)

Pe aeroportul Băneasa, înainte de plecare

Sosirea la Moscova

Tovarășii Nicolae Ceaușescu și Leonid Brejnev trec în revistă garda de onoare

MOSCOVA 3. — Grupul de trimiși speciali transmise Clădirea din sticlă și beton a porții aeriene oficiale a capitalei sovietice are o înfățișare sărbătorească. Sint arborate drapelul de stat ale Republicii Socialiste România și Uniunii Sovietice. Pe o pancartă de un roșu aprins este înscrisă în limbile rusă și română, urarea „Bine ați venit, dragii prieteni români!”.

Deasupra aeroportului își face apariția avionul „IL-18” pe bordul cărui șeseze în capitala sovietică delegația de partid și guvernamentală a Republicii Socialiste România, care, la invitația C.C. al P.C.U.S. și a guvernului sovietic face o vizită oficială în Uniunea Sovietică. Nava aeriană este însoțită de o escortă

de onoare formată din avioane de vânătoare.

În întâmpinarea delegației de partid și guvernamentale a Republicii Socialiste România au venit I. I. Brejnev, prim-secretar al C.C. al P.C.U.S., A. N. Kosighin, membru al Prezidiului C.C. al P.C.U.S., președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., K. T. Mazurov, membru al Prezidiului C.C. al P.C.U.S., prim-vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, N. V. Podgorni, membru al Prezidiului și secretar al C.C. al P.C.U.S., A. N. Selepin, membru al Prezidiului și secretar al C.C. al P.C.U.S., P. N. Demicev, membru supleanț al Prezidiului și secretar al C.C. al P.C.U.S., I. V. Andropov, secretar al C.C. al P.C.U.S., P. F. Lomako, V. N.

Novikov, membri ai C.C. al P.C.U.S., vicepreședinți ai Consiliului de Miniștri, A. A. Gromiko, membru al C.C. al P.C.U.S., ministrul Afacerilor Externe al U.R.S.S., mareșalul R. I. Malinovski, ministrul Apărării al U.R.S.S., P. S. Neporojnin, președintele Comitetului de Stat pentru Energetică și Electricitate, N. S. Patolicev, ministrul Comerțului Exterior al U.R.S.S., V. S. Semiceastni, președintele Comitetului Securității de Stat, S. K. Romanov, președintele Comitetului de Stat pentru Legături Culturale cu Țările Străine, I. V. Arhipov, prim-vicepreședinte

(Continuare din pag. a V-a)

CUVÎNTAREA TOVARĂȘULUI L. I. BREJNEV

Dragă tovarășe Ceaușescu,
Dragă tovarășe Maurer,
Dragi prieteni români,

Din însărcinarea Comitetului Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, a Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., în numele întregului popor sovietic salut din inimă pe dragii noștri oaspeți — delegația de partid și guvernamentală din România socialistă frățeească.

Ne bucurăm sincer să primim pe pământul Moscovei pe bunii noștri prieteni — tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretarul general al Comitetului Central al Partidului Comunist Român, tovarășul Ion Gheorghe Maurer, președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Socialiste România și pe toți conducătorii de partid și de stat din România care fac parte din delegație. Oamenii sovietici văd în această vizită un eveniment important în dezvoltarea relațiilor dintre partidele și popoarele noastre. Sintem convinși că ea va duce la adâncirea și întărirea în continuare a prieteniei frățești sovieto-române, bazată pe principiile mărcje ale marxism-leninismului și ale internaționalismului socialist.

(Continuare în pag. a V-a)

CUVÎNTAREA TOVARĂȘULUI NICOLAE CEAUȘESCU

Dragă tovarășe Brejnev,
Dragă tovarășe Kosighin,
Dragi tovarăși și prieteni,
Stimății locuitori ai Moscovei,

În numele Comitetului Central al Partidului Comunist Român și al guvernului țării noastre, al delegației de partid și guvernamentale a Republicii Socialiste România, mulțumim Comitetului Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice și guvernului sovietic pentru invitația prietenească de a vizita marea și frumoasa dumneavoastră patrie. Vă mulțumim dumneavoastră, tuturor, pentru căldura tovarășească cu care ne-ați întâmpinat pe pământul sovietic; noi vedem în aceasta o manifestare a prețurii față de poporul și patria noastră, a prieteniei și colaborării frățești care leagă popoarele noastre.

Exprimind sentimentele prietenesti pe care poporul român le poartă glorioaselor popoare ale U.R.S.S., transmitem tuturor oamenilor muncii sovietici un salut călduros și urări de fericire și prosperitate.

Oamenii muncii din România se bucură din toată inima de succesele pe care poporul sovietic le obține sub conducerea

(Continuare în pag. a V-a)

Scînteia tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

Anul XXI, Seria II, Nr. 5070

6 PAGINI — 25 BANI

Sîmbătă 4 septembrie 1965

În pregătire

PRODUȚIA ANULUI VIITOR

INIȚIATIVĂ ȘI SPIRIT GOSPODĂRESC

PITEȘTI (de la corespondentul nostru)
Bilanțul celor opt luni ale acestui an, arată că muncitorii, tehnicienii și inginerii fabricii textile „II Iunie” din Pitești au obținut realizări frumoase. S-au dat peste sarcinile planului de producție 26,7 tone fire de humbac și 88.400 m.p. de țesături. Calitatea produselor s-a îmbunătățit simțitor. Pe trimestrul II fabrica n-a înregistrat nici un refuz din partea beneficiarilor. În anul viitor, conform prevederilor, producția globală și marfă va crește față de anul acesta cu cite 1,5 la sută, la țesături finite cu 3,5 la sută iar productivitatea muncii aproape cu 5,4 la sută. Pe

**Produse
mai frumoase,
mai bune**

baza unei analize a posibilităților existente colectiv de conducere a acestei fabrici și-a exprimat hotărîrea de a îndeplini și depăși cu succes aceste sarcini. Participind la discuții, s-a arătat că cifrele planului de producție pentru anul viitor vor avea un rol mobilizator în găsirea celor mai bune metode de valorificare a rezervelor interne în creșterea producției și îmbunătățirea calității produselor. S-au făcut propuneri valoroase pentru îmbunătățirea procesului tehnologic, pentru ridicarea calificării muncitorilor. Ing. Victor Laibăr, șeful secției țesătorie, a arătat că prin aplicarea tuturor măsurilor prevăzute în planul M.T.O. la această secție se vor putea produce peste sarcinile planului spor de încă 40.000 m.p. țesături. Una din măsurile importante este reducerea la minimum a timpului de reparații a războaielor. Pe baza discuțiilor purtate cu maistrii și țesătoarele frunse, tov. inginer Laibăr a propus reorganizarea locului de muncă la războaielor late unde se poate mări zona de descriere de la 2 la 3 războaielor la unele articole.

O deosebită atenție s-a dat în cadrul dezbaterilor calității produselor. Inginerul Iatan Camelia, șeful secției finisaj, a făcut propuneri pentru îmbunătățirea calității finisajului țesăturilor. Astfel, ea a propus modernizarea aparatelor de cospit și mercerizat. S-a angajat în continuare la organi-

(Continuare în pag. a V-a)

Analiza cifrelor de plan pe anul viitor s-a desfășurat la Uzinele „Grivita Rosie” într-o atmosferă de lucru. Conducătorii și reprezentanții ai sectoarelor productive și serviciilor de concepție au arătat cum înțeleg să pregătească, încă de pe acum, condițiile îndeplinirii planului pe anul 1966. Au fost arătate de asemenea cu curaj cauzele rămîinerii în urmă în unele sectoare și au fost propuse măsuri pentru remedierea acestora.

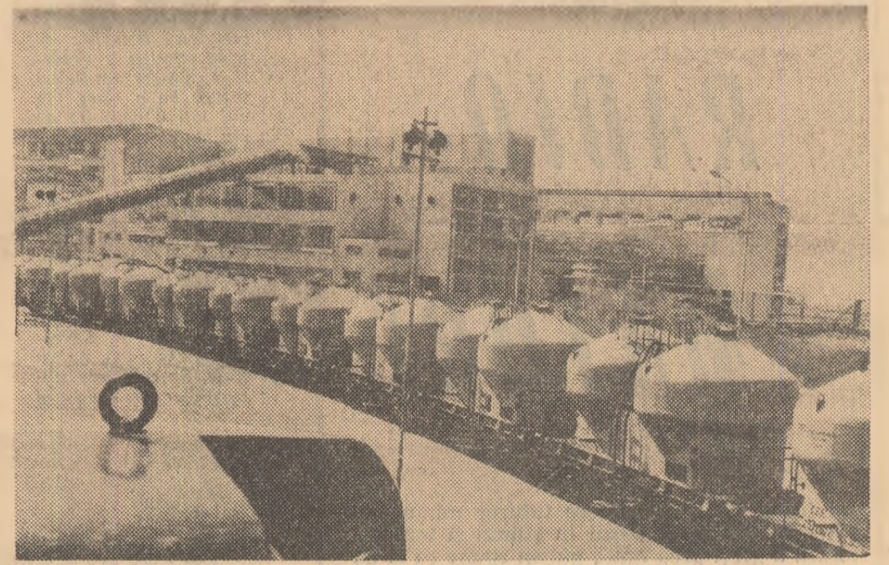
— În curînd vor fi

introduse în reparație vagoanele noi, tip U.V.A., a spus tov. AUREL ILIE, șeful serviciului tehnologic. Va fi nevoie de piese de schimb, de standuri de probe. Unele instalații și piesele de schimb sint, în momentul de față, în curs de asamblare la citeva uzine specializate din țară. Întrucît nu privește direct, va trebui să ne interesăm de mersul lucrărilor, să ne consultăm cu colaboratorii noștri de cite ori va fi nevoie. În legătură cu produsele noi ce urmează să intre

în fabricație — și ele sint în număr destul de mare — vom face totul ca documentația tehnologică să fie elaborată cit mai operativ, să ne ridicăm la nivelul proiectanților.

Problemele secțiilor și serviciilor din uzină se interesează. I s-au pus vorbitorului întrebări. Ingineri și tehnicieni tehnologi detașați în sectoare pentru a se ocupa de îmbunătățirea tehnologiei.

GH. BACIU
(Continuare în pag. a V-a)

Uzina de aluminiu din Oradea. Vagoane speciale încărcate cu bauxită, gata de a fi expediate la Uzina de aluminiu din Slatina

ÎN ACEST NUMĂR

- Construiți-vă singuri! — Radio-amatori
- Deși nu cunoaște literatură... (Pamilet)
- Cum recomandăm cartea?
- Sport

PAG. A III-A

O invitație romantică: CHIMIA POLIMERILOR

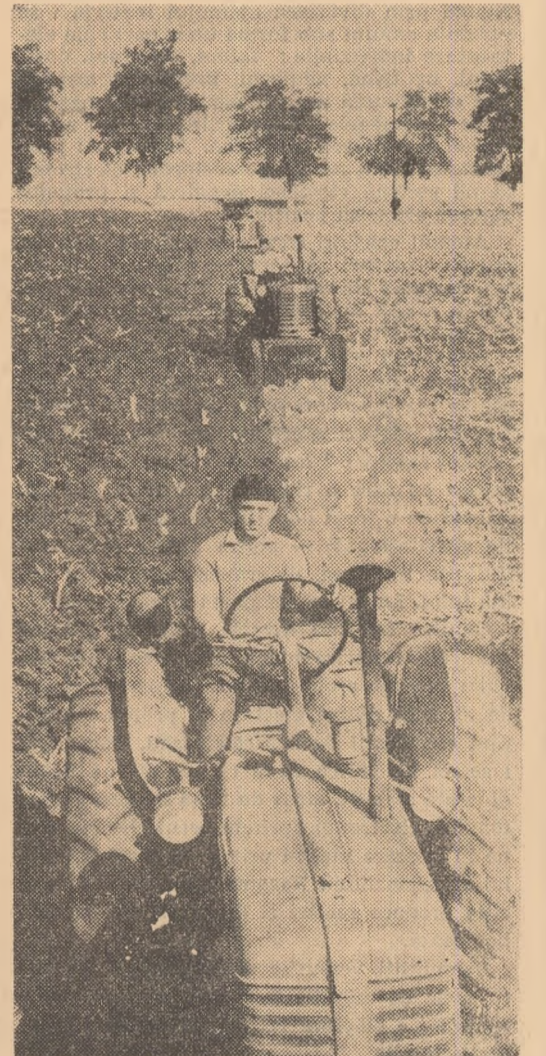
PAG. A IV-A

Marca fabricii
CALITATEA

Gata pentru începerea lucrărilor agricole de toamnă

Gospodăriile agricole de stat din trusturile Slobozia, Brașov și Sibiu au terminat revizuirea și reparația tractoarelor și tractoarelor pe care le vor folosi la executarea lucrărilor agricole de toamnă. Din datele transmise

joi seara Trustului central Gostat, rezultă că în gospodăriile de stat din întreaga țară sint pregătite pentru începerea însămințării tractoarelor și tractoarelor de toamnă 80 la sută din tractoare și 77 la sută din semănători și grape.

Se execută arături pe ogoarele C.A.P. din comuna Vitănești, raionul Alexandria

Ritm constant la brigăzile mecanizatorilor

Operativa întocmită de Consiliul agricol raional Brăila în urmă cu citva timp consemna o depășire cu peste 3.000 hectare a suprafeței planificate pentru arăturile de vară.

— Depășirea, ne explică tovarășul inginer Teodor Iuriet de la Consiliul agricol, provine din faptul că fusese planificată numai terenurile cu pătoase iar ulterior au intervenit, în mod firesc, și suprafețele după care s-au recoltat culturile iurajere. Din acestea mai avem de arat și la ora actuală citeva mii de hectare. Dar sperăm să le terminăm curînd. Oricum, greul a trecut.

— Prin „greu” înțelegem și „greutăți”?

— Privirea inginerului Iuriet căpătă o nuanță caracteristică omului care se uită cu ochii minții undeva în urma sa, pentru a-și aminti.

— Și asta. De pildă, în prima parte a campaniei am fost nevoiți să facem mișcări de tractoare din cauză că în unele comune în care munca nu fusese bine organizată, terenurile nu erau eliberate de paie. E vorba de Vadeni, Latinu, Viziru, Stăncuța și altele. Am intrat în ritmul normal abia în a doua jumătate a campaniei; de atunci am avut în mod constant o viteză medie zilnică de 2.000 hectare. Acum, cînd arăturile sint pe terminale, ne preocupă altceva.

— Ce anume?

— Foarte curînd vom tine o sesiună de lucru cu conducătorii celor 6 S.M.T. din raion, în care vom analiza: însiloizarea porumbului, recoltatul florizoarelor, măsurii pentru campania de toamnă (pregătirea terenului, repararea mașinilor etc.).

Înainte de sesiună amîntîș, inginerul șef al S.M.T. Brăila, tovarășul Ion Mindroiu, ne-a declarat:

— În afară de terminarea

urgente a arăturilor de vară (mai avem de arat citeva sute de hectare), ne pregădim intens pentru campania de însămințări de toamnă, pentru trierarea și recoltatul florizoarelor.

A doua zi, la S.M.T. Viziru, discuția cu ing. Constantin Enache a avut, în mod firesc, aceeași temă.

— Pentru recoltatul florizoarelor, noi ne-am planificat 50 de combine cărora li s-au montat niște dispozitive de trierare executate în atelierul nostru. Totodată, punerea în stare

de funcționare a mașinilor pentru semănturile de toamnă. Se repară, în cadrul brigăzilor, semăntoriile SU 29 pentru pătoase, grapele stelate și cele cu discuri, sapele rotative.

— Așadar, nici nu s-a încheiat bine campania de vară și stațiunile de mașini și tractoare cunoscut lebrilitatea unui alt început!

— Brigada nr. 3 de la Tichilești (șef de brigadă Tănase Drăgan) și cea cu nr. 4 din satul Albina (șef de brigadă Gheorghe Buia).

ambele ale S.M.T. Brăila, au multe puncte comune în activitatea lor. În prima brigadă sint 9 tractoare, în a doua 10, dar mecanizatorii din ambele se mîndresc că n-au avut nici o defecțiune în toată campania de vară. Munca n-a fost organizată în schimburi, însă mecanizatorii au lucrat în sistemul de „zi-lumină”, ceea ce a permis să se mențină tot timpul o viteză medie zilnică de 4—4,5 hectare. La întrebarea: care este contribuția ulecștilor în obținerea acestor rezultate? tovarășul Tănase Drăgan răspunde puțin-descumpănit:

— N-aș putea să vorbesc despre fineri în mod special, fiindcă n-aș mai avea ce spune despre ceilalți. În brigada mea, din 10 mecanizatori 7 sint ulecști.

Mai tîrziu am avut o discuție și cu președintele coopera-

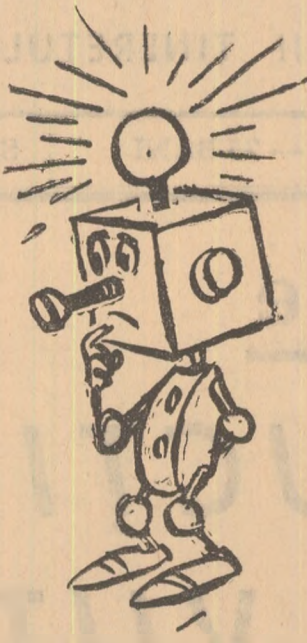
D. MATALEA

(Continuare în pag. a V-a)

Construiți-vă singuri!

Desigur, mulți dintre noi au fost puși în fața unei mari încercări atunci când s-au încumetat să afle de ce nu mai funcționează aparatul de radio, fie el oricât de simplu. Desfășurând placa spate a aparatului de radio, înfășurând un păienjenis de fire și piese așezate parcă haotic, încet mai ușor îți este să deslegi acum misterul din copilărie „unde se găsește cel care vorbește sau cântă” decât să afli banalul defect; fie că o piesă s-a deplasat și nu mai face contact, o legătură s-a dezipit, un condensator s-a defectat sau, pur și simplu, minuscula rezistență s-a ars.

Așteptăm tehnicianul radio sau mergem singuri pe urma defectului? Cine este spiridușul care dă viață cîntecelor, dansului sau aduce harul unei povești, a unei știri, al unui sfat, uneiri de la mii de kilometri? Cum se construiește un aparat de radio? Dar un televizor? Sint numai câteva întrebări care îți vor găsi dezlăsurarea în rubrica de față a ziarului nostru.

Cunoscută fiind pasiunea tuturor virstelor pentru dezlegarea acestor taine, începînd cu numărul de azi, ne propunem ca săptămînal să punem la îndemîna cititorilor noștri cunoștințe despre radio și televiziune (părți componente, scheme, montaje), aplicațiile lor în tehnică (electronica industrială, automatizarea și cibernetică).

Și acum, să începem împreună explorarea aparatului de radio. Nu mai înainte însă de a ne înarma cu o șurubelniță, letcon electric și „cartea de vizită” care îl însoțește — schema și notița tehnică.

Două întrebări îți solicităm răspunsul imediat ce ai desfacut placa din spate:

1. Cine e marele necunoscut care dă viață radioului și televiziunii? Poate fi el recunoscut?

2. Care este drumul sunetului și imaginii de la emițător la aparatul de radio și televiziune?

1. Marele necunoscut poartă numele de electron; el aleargă, se strecoară fără să obosească, prin aer și vid, prin diferite piese

MONUMENTELE PREZENTULUI

As vrea să încep relatarea despre excursia în circuit, întreprinsă de 48 de studenți ai Institutului pedagogic de 3 ani din Bacău cu acest episod:

Ne apropiam de Clucea — locul unde a trăit o perioadă poetul Octavian Goga.

Ghidul nostru, lov. profesor Petre Popescu, locmai ne alera cîteva date din biografia poetului. Pe neașteptate, explicațiile sale au fost înlocuite cu versuri, cunoscutele versuri ale lui Goga. Le recita un îndrăgostit al poeziei, studentul Ion Zaharescu din anul III filologie. Apoi, călăuzii de profesor, urmăriți de muzicalitatea versurilor, ne-am conlănat vizita. En a lăsa! In noi toți o amintire de neșters.

Asemenea momente am trăit în fiecare din cele 11 zile cît a durat excursia. Am vizitat și am lăsat neuitate papasuri la Brașov, Sibiu, Timișoara, Oradea, Tg. Mures. Este un traseu deosebit de generos în ce privește monumentele de istorie, de artă, ale frumuseților naturale și

mai cu seamă bogate în monumente ale construcției socialiste. La Sarmisegetusa am călătorit prin milenii, iar zilele noi geografii a patriei le-am „cîntat” pe viu cu mîndrie la Paroseni, vizitînd cunoscuta termocentrală, la Brașov, de unde pornesc spre ogoarele patriei ca și spre meridianele lumii vestitele tracoare românești sau pe Valea Trotusului unde chimia cea mai modernă se simte la cîrmă.

La intrarea în Clucea, la intrarea în Clucea — ce a fost mai frumoasă pe traseul excursiei? cei 48 de participanți ar putea să dea nenumărate răspunsuri: studentul Grigore Negru de la Facultatea de Istorie — în pîcătul mureșele vizitate care l-au atras în primul rînd: Muzeul regional al Banatului, muzeul etnografic din Cluj și altele. Studentul Mituț Adol, pasionat de geografie, ar vorbi, fără îndoială, despre minele din Valea Jiului, Cîlăușii despre prerogativele studenților Mihai Negrea și Alexandru Ardelenu, el care a fost imortalizat pe peliculele lo-

gografice pe care, în prima zi de la soare, le-am și dezvoltat. În general, pe tot itinerariul ne-am bucurat de cea mai bună primire. O singură excepție: la Cluj, la Grădina botanică, nu am avut nici un ghid dintre specialiștii instituției. Notez că în același timp vizitau parcul ale suite de turizii la fel de necurtenți ca și noi. Din fericele, aceeași impresie a fost acoperită de minunată primire pe care ne-am făcut-o studenții clujei. Ei ne-au dat un ghid prieten și mai ales îndrăgostit de orașul în care învâdă, studentul Lucian Lazăr din anul VI al Facultății de medicină.

Seara, la Casa de cultură a studenților, a fost organizată pentru noi o reuniune cu care prietii am legat numeroase prietenii cu studenții din centrele universitare Iasi, Timișoara și Galați, alături ca și noi în excursie.

Lucian SARADICI Institutul Pedagogic de 3 ani Bacău

RADIO-AMATORI

și instalații, dînd naștere tuturor minunilor. În întinim la tot pasul în știință și tehnică. Fără a greși prea mult, putem spune că el dă viață radioului și televiziunii.

Ce este electronul?

— Încă din cele mai vechi timpuri, omul a venit în contact cu lumea materială prin intermediul corpurilor existente în natură (apa, bronzul, sarea, fierul etc.). Mai târziu, prin dezvoltarea chimiei, omul a descoperit că este înconjurat de corpuri compuse care pot fi divizate (descompuse) în alte substanțe, existente în natură (apa se descompune în oxigen și hidrogen) și corpuri simple, care nu mai pot fi divizate. Prin divizarea unui corp compus în părți din ce în ce mai mici (acestea păstrează proprietățile corpului inițial), se ajunge la o anumită diviziune numită moleculă. Dacă descompunem o moleculă, obținem diviziuni care nu mai au proprietățile corpului respectiv. Deci, molecula este cea mai mică parte a unui corp compus.

Dacă procedăm asemănător și cu un corp simplu, vom ajunge la cea mai mică diviziune a sa, numită atom. Atomul reprezintă deci, cea mai mică parte a unui corp simplu. Numai prin divizarea atomului materia i se prezintă omului sub forma unor particule elementare indivizibile: fotoni, electroni, pozitroni, neutroni, protoni și mezozi. Din combinarea acestor particule iau naștere toate fenomenele și corpurile. Ne vom referi numai la electron și proton. Acesta au proprietatea de a se atrage reciproc; electronul avînd sarcină electrică negativă și protonul sarcină electrică pozitivă.

Atomul oricărui corp este alcătuit dintr-un nucleu central în care se găsește și protonii, în jurul cărora se învîrt pe una sau mai multe orbite un număr de electroni egal cu al protonilor.

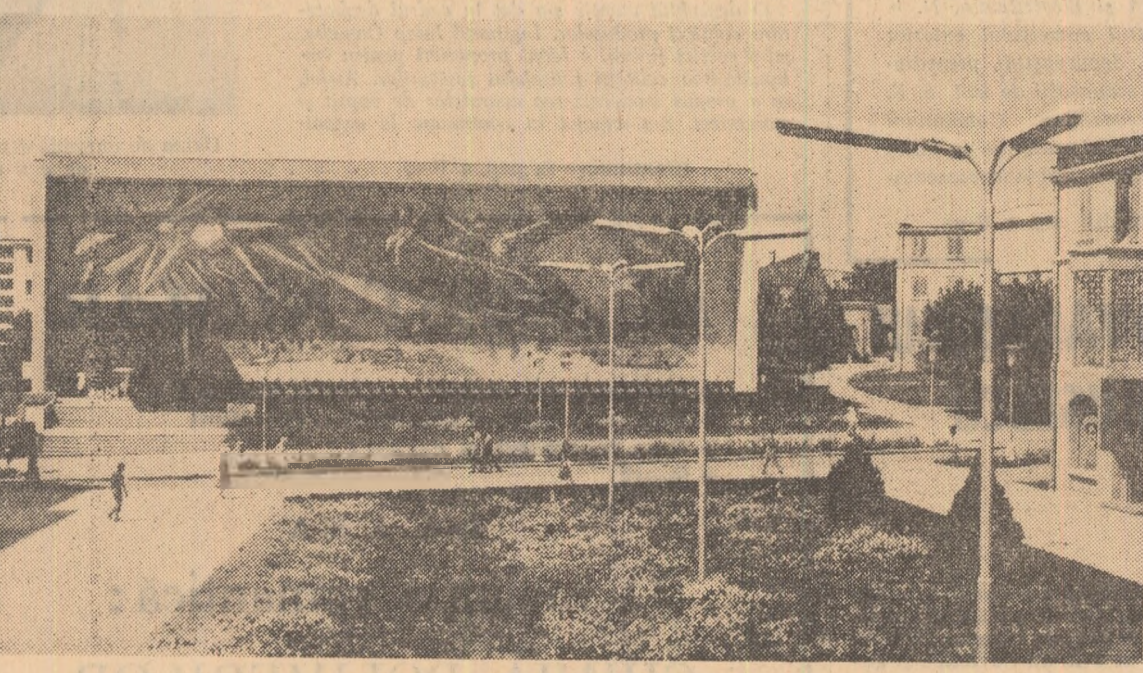
Electronul și protonul mențin permanent o legătură tainică și ciudată (forța de atracție dintre ele poartă numele de forță electrică), formînd cîmpul electric. Care este mobilul acestui fenomen? Imaginați-vă o greutate oarecare pe care o ridicăm și îi dăm drumul. Atrasă de o forță nevăzută — forța de atracție gravitațională — piatra îndoale corpurile înfîntate în drum, deformîndu suprafața pămîntului. La fel se comportă și electronul.

Omul, folosind diverse procedee tehnice (centrale electrice hidro, termo sau folosind chiar energia atomică) învinge forța electrică de atracție dintre electron și proton, depășind electronul de confratele său. Dacă apoi i se dă libertatea de a circula pe un drum dinainte stabilit, atras de forța magică a protonului, electronul aprinde becul electric, pune în mișcare mașini uriașe, dă viață radioului și televiziunii. Necontrolată, această amîcție produce scînteii și foc, trăneste și carbonizează.

V-amintii versurile eminesciene: „Punctu-aceia de mișcare mult mai slab ca boaba spumii / e stăpînul fără margini peste marginele lumii”.

Să fi cunoscut marelui bard forța uriașă a acestui spațiu?

Ing. GH. ZAMFIR

Noul palat al Casei de cultură din Mangalia

Deși nu cunoaște literatură...

Deși nu cunoaște și nu-i place literatura, tînărul cu pricina o tubeste cu pasiune... Ignoranța e ignoranță, pasiunea e pasiune. N-a citit o pagină din Balzac dar cu toate acestea îl apreciază. Nu numai că-l apreciază dar chiar se și emoționează gîndindu-se la opera lui: „Ce forță uriașă de creație a avut! Fără să cunoască literatura tînărul a descoperit emoția în fața literaturii. De unde de neunde, asta e treaba lui. Adeseori poate fi văzut în plînz și retras și concentrat. După o clipă taina se dezleagă.

— Mă gîndesc tot la Balzac... Ce personalitate fascinantă... Deși în ascunzile sufletului literatură îl plătisește de moarte, s-a zbatut ca un leu să urmeze filologia. Pentru realizarea acestui ideal de care era cu desăvîrșire străin, s-a certat cu prietenii, cu părinții, cu logodnica iubită.

— Ori filologia, ori nimic... Dacă nu mă lăsați la filologie, eu mă spîzur... Logodnica — mai lucidă — i-a amintit:

— Bine dragul meu dar fie nu-ți place să citești o carte... Nu-ți amintesc cît m-am chinut cu tine pînă ai citit „Cei trei mușchetari”?? Tînărul a scos ca din pămînt un răspuns spiritual:

— Alții citesc literatura, eu înțeleg literatura... Încetul cu încetul a descoperit fel de fel de tîcuri culturale...

Printre primele tîcuri „obsesia culturală”:

— Ori unde mă duc, mă urmărește ultima perioadă a activității lui Caragiale... Chiar și noaptea în somn tot la ultima perioadă mă gîndesc.

După obsesia culturală tînărul cu pricina a descoperit și „izolarea culturală”.

— Mă duc într-un sat de munte... Acolo pot lucra în liniște...

În acea „izolare culturală” tînărul joacă table și citește cu pasiune reală „Sportul popular” și „Luceafărul”. Din cînd în cînd tînărul scoate din cosul pieptului așa numitele „ofaturi culturale”.

— Oh, mare a mai fost Balzac...

— Oh, mare a mai fost și Beethoven...

Și cum aceste ofaturi nu cer un mare efort de gîndire tînărul oftează pentru toată cultura lumii. Oh, Bach... Oh, Kant... Oh...

Tînărul ține cu ghearele și cu dinții să treacă drept un „intellectual subțire”. Pentru această faimă e în stare să nu bea și să nu mîncească. Pentru această glorie sărăcuțul de el e-n stare să-și sacrifice cele mai sincere plăceri. Decît fără finețe mai bine moarte. Marea lui plăcere e muzica ușoară. Cu toate acestea cînd undeva se cîntă muzică ușoară turbează de ciudă, trîntește ușa și pleacă demonstrativ. Lumea îl mîne îngrozită de atita exigență culturală la un băiat așa firav...

— Cînd pe lumea asta există un

Pamflet de THEODOR MAZILU

Beethoven voi vî pierdeți timpul cu fleacurile astea...?!

Și jure foarte cultural dornic să ajungă acasă și să asculte în liniște, ceasuri întregi „fleacurile alea”. De fapt, Beethoven îl plătisește în mod sincer: „Nu înțeleg de ce se omoară lumea după individul ăsta”.

— Ori cînd în cînd ochii și strălucesc într-un fel foarte ciudat. Asta e semn că tînărul vrea să pună o problemă în discuție.

— Critica e artă sau știință?!

După ce pune problema, tot el se plînge: „Cine dracu m-a pus? Fie artă, fie știință, ce mă interesează pe mine?!”

Discuția pornită de ideea lui îl plătisește de moarte. Ar vrea să plece, dar el nu poate pleca oricum. Ca să poată pleca dema, are nevoie de o „îndignare culturală”.

— Habar n-aveți să discutați. N-aveți metodă...

Cu aceasta a împușcat doi țepuri dintr-o dată: și-a jignit colegii și a jucat și table după pofta inimii.

Tînărul cu pricina e un snob pasionat. El nu cunoaște arta dar tubeste cîtește. Pentru un artist pe care nu-l cunoaște ar fi în stare să-și dea și viața.

Pe Goga nu-l cunoaște. Cu toate acestea pentru Goga era gata să facă moarte de om. Spumea de minie. Clo-cotea de indignare. De atita enervare nu mai știa ce face.

— Auzi la el, necioplitul să nu-l aprecieze pe Goga...! El omor dacă mai scoate o vorbă...

După ce se mai liniștește încearcă să se explice.

— Vă rog să mă scuzați... dar așa sint eu... Atita insensibilitate la marile valori mă scoate din sărite...

Ignoranța nu-l împiedică să fie intransigent.

— Eu nu stau de vorbă cu un om care nu-l apreciază pe Goga. Nu-ți place acest titan, cu mine n-ai treabă...

— Auzi, domnule, să vină la masa mea și să spună că nu-i place Goga... auzi ce obrăznicie...

Și brusc scoate din pieptul lui voinic oftatul cultural de rigoare.

— A, ce scriitor mărț e fost Goga. Unic în felul lui...

Admirația tinerului era atît de mare încît, din respect pentru ea, strecoare adevărul istoric — încetîtor, încetîtor, în șoptit:

— Goga a fost pictor...

Precizarea mea nu-l stingherește, dimpotrivă i se pare că într-un fel tot lui îi dă dreptate.

— Pictor sau scriitor... n-are importanță... Eu îl respect foarte mult... Mai mult, îl tubesc chiar... Dacă nu-ți place Goga eu plec de la masă... Din cauza lui Goga m-am certat și cu femeia iubită...

Era roșu de minie. Așa cum arăta pînă acum de orice... Pentru Goga ar fi făcut moarte de om. Aproape că mi-era frică de el...

Ignoranța e ignoranță, pasiunea e pasiune...

Mărturii despre teatrul românesc

Pe Calea Victoriei, în plin centrul Capitalei, se află cîteva încăperi tăcute ce găzduiesc vestigiile ale culturii noastre. Trezindu-le pragul, păsești într-o lume de oameni obișnuiți care au plîmădit din pasiunile, din bucuriile și tristețile lor neobișnuitul, care au scris pagină după pagină istoria înălțării spirituale a poporului nostru. E acum o lume a amintirilor, grîndu-ne din manuscrise și fotografii, din lucul șters al costumelor odinioară fastuoase, din odihna tăcută a unor obiecte mărunte, păstrate cu grijă sub sticla vitrinelor.

Cele trei săli — cît trei camere obișnuite — ale Muzeului Teatrului Național, ornduiesc cronologic date revelatoare ale nașterii și creșterii teatrului românesc. Se încearcă, în prima sală, o relatare a începuturilor străvechi, a izvoarelor istorice pe care le putem descoperi în bogata gamă a manifestărilor populare. O machetă frumos colorată, adusă de prin nordul Moldovei, amintește VICLEIMUL, spectacolul teatral popular din vremi medievale, pe care jocurile prilejuate de sărbătorile de iarnă îl reînvia uneori. O mască purtînd o pălărie uriașă, lucrată cu artă din panglici și hîrtie colorată, o piesă de deosebit interes, a fost adusă din satul Brănești, singura localitate din țară unde se mai păstrează tradiția „Sărbătorii cucilor”, un frumos carnaval de origină tracică.

Galera cunoscutelor personaje ale reprezentărilor de bîci, cu Vasilache și Marțoara, vorbește despre arta pășuserăscă românească, alt izvor bogat în fapte și semnificații ce și-ar merita — poate din partea Teatrului Tîndărică — o redeschidere mai cuprinzătoare.

Dar lumea arhaică a anonimilor își transmite virtuțile — dobindite în decenii și secole — istoriei scrise de figuri luminate, de pionierii culturii românești. Cîteva vitrine adăpostesc texte chirișice cu „Mirtii și Hloe” sau „Hecuba”, manuscrisul lui Elia-de Rădulescu, „Fanatismul”, — traducerea dramei „Mohamed” de Voltaire care, reprezentată în 1834 de elevii de la „Filarmonica” a prilejuit primul spectacol

de teatru pe aceste meleaguri. Multe exponate își vorbesc de trudnicia vremilor în care s-a cîntorit la noi arta teatrului. Obiecte obișnuite altădată, apar cîndtate acum în strădania lor modestă de a reînvia o imagine, o viață de om. Iată bînoal la care Caragiale își va fi scris capodoperele, iată-i ochelarii și briceagul cu care și va fi ascuțit pama necruțătoare. Iată luleaua lui Alecsandri, iată peruca pe care Matei Millo o purta în „Lipitorile satelor”. Iată costumul care l-a travestit pentru a da, primul, viață Chiriței.

Taftaia rochiei Ioițichii, îmbrăcată seri la rînd de Aristiză Romanescu și mai tîrziu de Maria Ciucureșcu, e străpunsă pe alocuri de timpul timpului necruțător; catifeaua ce a învîlurit pama necruțătoare. Iată luleaua actorului Nottara, cînd marelui actor își punea cu solemnitate hlamida regelui Lear și-a pierdut strălucirea faldurilor, dar decenile care s-au așternut între noi și acele seri de încintare nu ne pot împiedica să pospim îndelung în fața acestor vitrine.

În cealaltă sală se păstrează intact, sub sticlă, costumul negru în care Grigore Manolescu și-a purtat faima în țară și peste hotare, înconunind 14 ani de muncă pasionantă, pentru a înțelege de pe culmea gîndirii umane hamletiana întrebare „a fi sau a nu fi”. Alături — o umbrelă, un evantai, un puf de pudră ce va fi mîngiat ieri la rînd obrazii Ofeliei sau Julietei sub care vibra de fiecare dată, cu aceeași intensitate, marelui talent al Aristizzei.

Ca într-o lume de fantasmă te impresioară imagini de neuitat — așa cum vor fi înfîntat generații întregi de spectatori, așa cum

răsar din mărturiile păstrate aici: ridicolul Falstaff, dăruit cu hăriezistibil de Bulfinski, sau Vasile Leonescu, sprînzurat Crispin așa cum a fost imaginat de Vasile Toneanu, Neera din „Fînțina Blanduziei”, intruchipată de Maria Filotti... Sint aici și chipuri a căror amintire, prea proaspătă, doare: mantia neagră a lui Richard, lepădată nu demult de George Vrăca.

Ar trebui multe pagini să poți da curs tuturor gîndurilor care te năpădese vizitînd muzeul. O frunză de palmier primită la Constantinopol, de tenorul Ion Băjenaru, în turmeul întreprins cu Darcele, pianul la care a cîntat George Ștefănescu și urmasii ai lui, o perță lucrată din așie imprimată în mătase anunțînd spectacole românești cu „Studentul cerșetor” — toate vorbesc despre arta valorică a pionierilor muzicii românești, ce încă de pe atunci s-a impus cu vigoare atenției mondiale.

Colecțiile adunate cu răbdare și pasiune în cîteva decenii de muncă neobosită, de George Franga, directorul muzeului, continuă în depozite pline de cutiuțe etichetate și legate cu grijă, de portrete dăltuite în marmură, de peruci și costume, de mape doloara de documente și discuri cu vocile celor mai recent dispăruți.

Cîteva ore petrecute aici, alături de cei mai străluciți slujitori ai Thaleii, sint prilej de bogată informare, punct de plecare într-o mai îndelungă călătorie — întovărășii de carte — în istoria teatrului românesc.

NICOLETA TOIA

Cum recomandăm cartea?

de Vladimir Streinu

Vitrina librăriilor bucureștene este înșelătoare. Trezătorul care n-ar avea decît o clipă să cadă ce cărți se tipăresc la noi, nu poate avea astfel ideea exactă despre mișcarea culturală a țării. Aceasta, pentru că publicul cititor, a cărui vie cerea e urcat edițiile cărților la zeci de mii de exemplare, nu lasă vitrinelor un timp mai îndelung de a se împodobi cu noile tipăriți. Tot ce se tipărește își răspunde gustului public dispăre în cuprînsul unei dimineți sau a douăzeci și patru de ore. La știrea că o carte stă să apară, cumpărătorii apreciază din timp iminenta apariției, vizitează librăriile, întreabă și, dacă e cazul, o cumpără pe loc. O asemenea „vîndătoare” nu facea parte din sporturile românești tradiționale. E un fapt nou și faptul acesta înseamnă cu ce cîine politica de actualizare a maselor, pe care regimul de democrație populară a realizat-o în țara noastră. Așadar, nu vitrina librăriilor poate informa exact, pe trecătorul grăbit, asupra cărților tipărite. Numai catalogele bine întocmite, care n-au trebuit să lipsească din nici o librărie, ar constitui olandă fidelă a unei intensități, pe care a atins-o la noi circulația nouilor articole de larg consum, numit „cultura”. Asemenea cataloge, în care s-ar vedea ce anume s-a tipărit și în cîte exemplare, precum și ce se află în perspectiva de apariție pe anul curent, ar mai avea puterea să prezinte veridic clinatul de liberate în care s-a conceput la noi susținerea culturii. Căci de la marii autori greco-latini, scriitorii, istorici și filozofi, ca Euripide, Tucidid, Aristotel, Cicero, Virgil și Seneca pînă la Dante, Shakespeare și Goethe, iar de la aceștia la autorii moderni cunoscuți ca autori „difficili”, Proust și James Joyce, fără a fi uitați nici unul dintre cei la care cititorul acestor nume s-ar mai gîndi, toți se află sau se vor afla în programul de tipăriți al editurilor noastre.

Și cititorii cu acut sau vor avea la dispoziție nu numai texte de cea mai mare varietate, semnificînd preferința de alegere între felurile tipuri de meditație și creație ale spiritului uman, dar și prefețe îndrumătoare semnate de oameni, care și-au cîștigat un nume în comentarea autorilor. Nu ne vom referi acum la nenumăratele prefețe care au introdus pe cititorul român contemporan în gîndirea speculativă sau creatoare a atitor celebrități. Dar nu putem să nu le amintim, în general, fiindcă am citit de curînd o

astfel de bună prefață. E vorba de introducerea cunoscută, aparținînd tînărului critic și istoric literar Matei Călinescu, la traducerea din proza lui Edgar Poe („Biblioteca pentru toți” nr. 289, două volume) apărute recent în excelența traducere a regretatului Ion Vinea. Matei Călinescu își propune să informeze pe cititorul lui Poe asupra fantasticității, cu care lucrează marelui scriitor american. El face mai întîi un istoric al acestei modalități creatoare, luată de la izvorul „gotic” al unor anumite romane engleze și urmîrită în desenele ei romantice-europene, pentru ca în forma ultimă, să fie adoptată și recreată de Edgar Poe, nu fără să explice determinentele sociale ale acestei adaptării și marării. E un excurs instructiv, decît folositor, deși oarecum „enciclopedic” și destul de intruziv în pricina creației propriuzise a autorului prefațat. Dar criticul atinge fără greș la materia interesantă, adică la particularitatea creației poeziei. E drept că, din natura marelui scriitor, criticul reține numai „structura fantasticală”, latura, cu alte cuvinte, prin care Poe s-a făcut îndobîzător cunoscut, dar nici morbiditatea, banatofilia, serafismul și alte caracteristici de complexitate nu sint chiar trecute cu vederea, găsindu-se implicate în analiza componentelor de fantasticalitate. Edgar Poe e însă un fantastic lucid, în dimensiunea lucidității analitice nu delimitată, afirmă criticul, doar un sector al creației lui Poe. Uneori evidentă, ea este totdeauna latentă și nu ne înșelăm dacă menționăm că unul din meritele majore ale autorului lui William Wilson îl constituie descoperirea fantasticalității lucide și analitice. O asemenea alăturare de termeni, observă pe lîngă acestea comentatorul, mai ales dacă ne gîndim la tradițiile literaturii fantastice pînă la Poe, poate părea ciudată, contradictorie; ea traduce însă, în chip fidel, factura artistică originală, adoptată de scriitorul american. La Edgar Poe fantasticalul, păstrîndu-și capacitatea generatoare de sugestie în direcția aceluși misterium tremendum afecționat de romantici, devine totodată un mijloc de investigație în domeniul a ceea ce s-a numit, mai tîrziu, „psihologia abisală”. Studiul străfundurilor obscure, inconștiente, ale sufletului omensc, izlind astfel originalitatea cea mai glo-

rioașă a scriitorului comentat, autorul prefeței o încadrează istoriceste de tot ceea ce precede și o urmează pentru ca în restul cuprînzător al studiului său introductiv, să dea o atenție analiză a procedeelelor scriitorului prefațat. Astfel, cititorul prefeței lui Matei Călinescu se alege cu o bună orientare: dacă o străbate mai înainte de a citi traducerea, iar dacă cumva o va citi după lectura operii lui Poe; ceea ce e ni se pare neîndoios, va fi cu atît mai cîștigat, cu cît afirmatiile critice din prefață se vor sprijini pe intenții de lectură personală.

Nu acesta e însă cazul tuturor prefețelor ce se întocmesc la numeroasele tipăriți din autorii străini. Am avut, de asemenea, pe masa noastră de lucru, Cele mai frumoase poezii de Bertold Brecht, ediția tradusă și îngrijită de Demostene Botoc și Lazăr Iliescu („Editura tineretului”, nr. 68). Prefața, semnata de Paul Langfelder, se încheie cu afirmația: „Opera lui Brecht se sprijină pe concepțiile sale literare, iar acestea determină în mare măsură caracterul ei specific”. Dar prefața nu vorbește cititorului despre „caracterul specific” al operii și, în circumstanță, al poeziei lui Brecht, ci aproape exclusiv despre împrejurări biografice și general ideologice, calabile pentru toți scriitorii progresiști, care au venit în contact mai strîns sau indirect cu neagra perioadă hitleristă. Brecht ne interesează nu prin ceea ce el asociază cu alți scriitori de epocă; el există prin acel caracter specific pe care prefațatorul îl numește în cele din urmă, fără să-l fi înfășătat anterior în realitatea lui concretă. Generalități ca „gîndirea primează față de sentiment” îl fac pe prefațator mai plin de încredere în teoria literară a lui Brecht decît în analiza operii lui. De aceea, el poate scrie: „Cît mai sigur acces la înțelegerea particularității artistice a lui Bertold Brecht ni-l oferă scrierile sale de teorie literară”. Teoria, ca și sociologia unui spirit creator nu sint, evident, lipsite de interes și e poate util să fie arătate, dar nu fără a stăruii asupra legăturii lor cu „particularitatea artistică” a unei creații. L-am ruga pe Paul Langfelder să înlocuască numele lui Brecht, în afirmațiile generale pe care le cuprinde prefața sa, cu numele altui scriitor contemporan progresist: mai nimic din aceste afirmații n-ar trebui modificate. De ce? E o întrebare care poate da de gîndit și care ar folosi tuturor criticilor viitori, solicitați de scriitorii noștri să introducă publicul cititor în „originalitatea” editurilor tipărite.

○ INVITAȚIE ROMANTICĂ:

CHIMIA POLIMERILOR

Interviul nostru cu academicianul
Eugen Angelescu

De numai câteva decenii, chimia contemporană a început să înfăptuiască o adevărată transmutare a materiei. Pornind parca de la materialul metan, de la viscolul țigii sau de la brunul cărbun, chimiștii au făcut materiale sintetice care au adus prefaceri revoluționare în toate ramurile de activitate omenească.

MAI MOALE DECIT LINA, MAI SUPLU DECIT MĂTASEA, MAI POROS DECIT BURETELE ȘI MAI ELASTIC CA OȚELUL — iată numai câteva elemente de comparație în măsură să caracterizeze — ce-i drept, destul de palid — însușirile extraordinare ale noilor produse ale chimiei de sinteză. Utilizarea lor a devenit universală și noii mesageri ai civilizației umane au depășit granițele terestre, intrând ca părți componente în structura cosmonavelor. Și poate că — într-un viitor apropiat sau îndepărtat — reprezentanții altor lumi vor interpreta dezvoltarea atinsă de știința și tehnica pământeană și după aceste relativ recente creații: masele plastice.

Însă masele plastice — sau polimerii sintetici — își au corespundențele lor în natură, o istorie aparte, proprietăți nemăintâlnite, un mod de fabricare complex și — mai cu seamă — perspective nebănuite.

Și, înainte de toate, ce reprezintă — din punct de vedere chimic — această nouă clasă de materiale sintetice?

„Aceasta este și cea dintâi întrebare pe care am adresat-o acad. E. Angelescu, în legătură cu miraculoasa chimie a maselor plastice.

— Este, îndeobște, cunoscut — ne-a răspuns interlocutorul nostru — că toate substanțele sint alcătuite din atomi. Însă acești atomi nu se găsesc izolați, ci grupați în molecule. Astfel, o moleculă de apă este alcătuită din doi atomi de hidrogen și unul de oxigen și numai sub această formă poate participa la reacțiile

chimice. Se poate, deci, afirma, că molecula reprezintă cartea de vizită a oricărei substanțe.

— Ca structură, ele sînt „clădite” din molecule uriașe alcătuite — fiecare în parte — dintr-o moleculă simplă, denumită „mer”, care se „repetă”, nenumăratele molecule fiind legate între ele prin valențe sau legături chimice principale. Unirea dintre molecule se face datorită reacțiilor ce se desfășoară între diversele grupări funcționale existente în meri. Astfel, pentru ca să apară o macromoleculă este neapărat necesar ca merul să posede cel puțin două asemenea grupări.

În cazul moleculei de polietilenă, de pildă, veriga lanțului de molecule „unificate” o reprezintă etilena, în a cărei constituție

— Insușirile pe care le posedă macromolecula sintetică sînt numeroase și ele sînt caracteristice — în bună măsură — fiecărei clase de mase plastice în parte. Mai mult decît atât. Aceste proprietăți pot varia chiar și în cazul aceleiași mase plastice, variația datorindu-se felului în care se leagă merii în moleculă.

O calitate principală a maselor plastice este însăși „plasticitatea” lor, însușirea lor de a se lăsa modelate. Prin adăugarea de plastifiante, această însușire poate fi ameliorată după dorință.

Însă ceea ce domină — într-un anumit sens — toate celelalte însușiri, este rezistența. Și, deși din acest punct de vedere ele sînt încă departe de a se situa la nivelul metalelor, totuși — datorită elasticității lor superioare acestora — produșii macromoleculari

Studiile referitoare la polimerii „greșăiți” au evidențiat și pun în valoare în continuare noi posibilități de îmbunătățire a calității maselor plastice. De pildă, „greșăirea” de nitril acrilic pe macromolecula de poliorol de vinil a dus la o creștere a temperaturii de înmuiere a acestuia. S-ar mai putea da numeroase exemple în acest sens.

O altă direcție de cercetare se leagă de rezultatele bune obținute prin amestecurile dintre cauciucul natural sau sintetic (ambele avînd structura macromoleculară) cu masele plastice. S-au realizat — pe această cale — cauciucuri care posedă, alături de elasticitatea lor caracteristică, asemenea însușiri prețioase ca mărirea capacității de deformare plastică sau creșterea simțitoare a rezistenței la frig.

În sfîrșit, trebuie subliniate eforturile pe care le depun oamenii de știință pentru crearea unor mase plastice rezistente la temperaturi înalte. Se pare că — în viitorul apropiat — vor fi creați polimeri cuprinzînd fostor în macromolecula lor, care să poată rezista chiar și la temperaturi de 1000 grade C.

Cercetări încununate de succes în domeniul maselor plastice se desfășoară și în țara noastră, care este înzestrată din abundență cu materiale prime necesare fabricării polimerilor sintetici. Industria chimică în plină dezvoltare — rod al înfăptuirii politicii partidului de industrializare socialistă a țării — care va cunoaște în anii viitorului cincinal un nou avînt, pune în fața oamenilor de știință noi probleme de rezolvat.

Și pînă acum chimiștii noștri au dobîndit realizări importante în domeniul maselor plastice. O realizare de mare valoare o reprezintă, de pildă, fabricarea polietilenei după o metodă concepută de un colectiv de cercetători de sub conducerea acad. C. D. Nenițescu. Unul dintre succesele obținute la Institutul „Petru Poni” din Iași, condus de acad. G. Simionescu, constă în obținerea de către un colectiv în frunte cu prof. Ilie Matei, a cauciucului poliuretanic. La București, sub conducerea prof. D. Ișăcescu, membru corespondent al Academiei, s-au înregistrat rezultate interesante în studiul și aplicațiile rășinilor furfural-fenolice, din care se pot fabrica piese de mașini sau care pot servi la îmbunătățirea rezistenței betoanelor. Sînt astfel de succese premise sigure ale viitorului avînt al cercetărilor științifice în domeniul maselor plastice din țara noastră.

„Mai suplu ca mătasea, mai elastic ca oțelul”

Întră doi atomi de carbon și patru de hidrogen. În acest fel, greutatea moleculară a unei astfel de molecule uriașe nu este altceva decît suma greutății lanțului de molecule care o compun.

În alte cazuri, în lanțul macromoleculii se repetă două „verigi” moleculelor diferite. Este exemplul copolimerului clorură — acetat de vinil, folosit în industrie sub formă de lacuri.

Din punctul de vedere al greutății moleculare, despre macromolecula poate fi vorba doar atunci cînd această greutate se situează între 10000 și peste 1000000.

În realitate, procesele de sinteză sînt însă cu mult mai complexe, ele desfășurîndu-se pe etape.

— Rămîndu-le înțeles din comun își datorează masele plastice numeroșii prolișii pe care și l-au cucerit?

sînt preferabili altor materiale clasice. Dacă adăugăm la aceasta și faptul că, spre deosebire de oțel, în cazul în care asupra lor acționează o forță, deformarea survine mai ușor, atunci avem explicația folosirii cu precădere a maselor plastice în fabricarea pieselor sau obiectelor care au de suport șocuri.

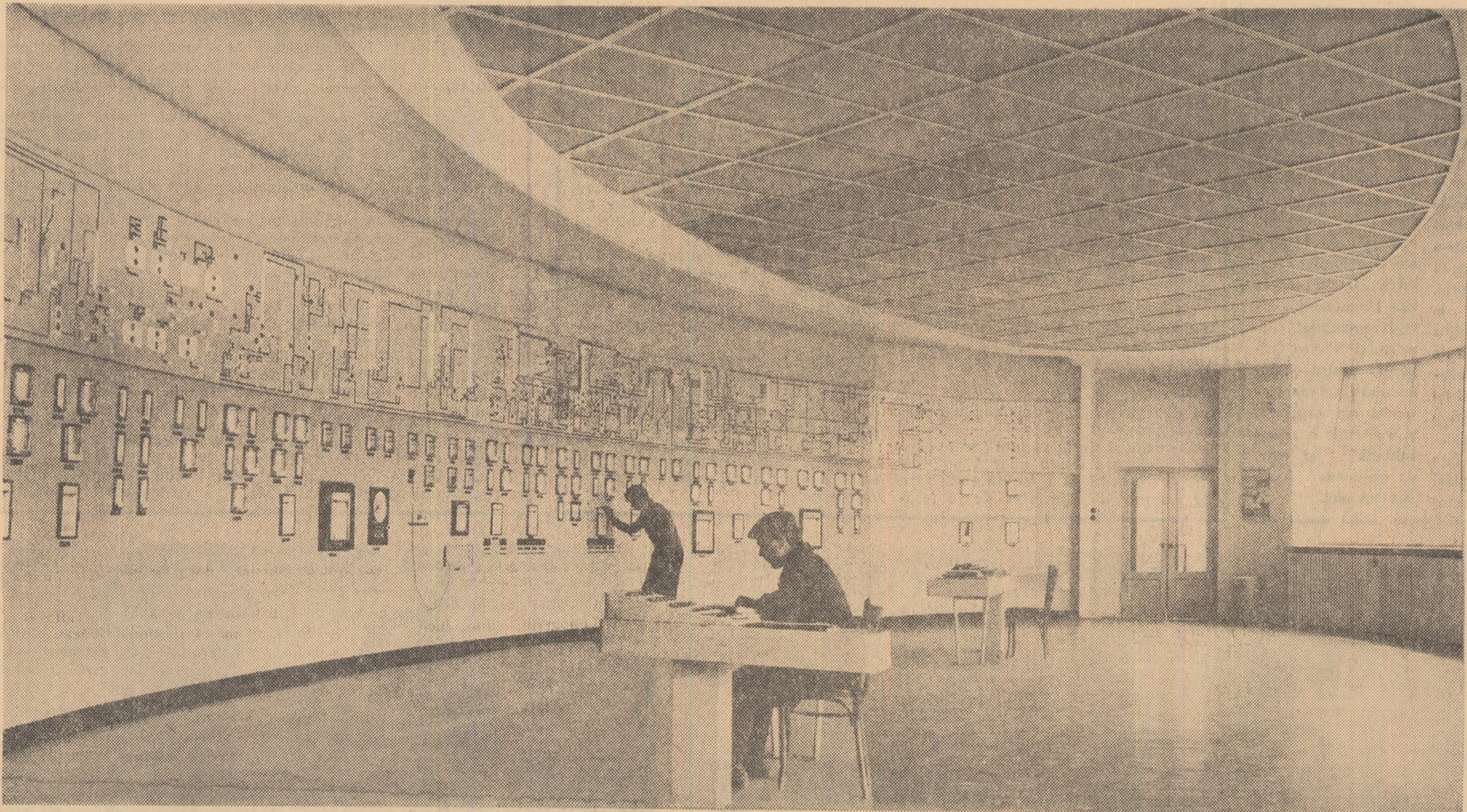
Superioritatea maselor plastice se mai afirmă și prin marea lor rezistență la coroziune, calitatea de optim izolator electric, densitatea mică, ușurința la prelucrare și prețul de cost redus.

Bineînțeles, tuturor acestor însușiri li se adaugă un aspect estetic plăcut.

— Ce probleme mai importante se pun astăzi în fața cercetării științifice în ceea ce privește masele plastice?

— Pe primul plan se situează extinderea aplicațiilor specifice ale acestor materiale.

- infăptuitorii transmutației
- grefe chimice
- roadele medicale ale unei alianțe
- 1 tonă material plastic contra 3 tone de fier
- rezistență la 1000° C
- materialele clasice au trecut pe locul II
- jumătate din producția mondială de mase plastice — în industria constructoare de mașini

FIȘCA VISĂTOARE

Titlul ar putea să surprindă. Scepticii ar putea protesta... Și ar fi aceluși sceptic, la fel de neînțeleși (se spune că scepticii, drept pedeapsă, nu îmbătrînesc niciodată), care acum 15-20 de ani aruncau întreaga chimie a polimerilor, pe atunci incipientă, în acidul compătimității ironice. Efortul obținerii unor compusi sintetici macromoleculari li se părea egal, ca perspectivă și utilitate, cu cel al alchimistilor medievali care încercau să transforme nisipul în aur. Preziunțiile impresionante ale academicianului Nenițescu — preocupat de polimerizarea etilenei la presiune joasă — le apreciau ca fiind, „în mod evident”, irealizabile. Și s-au realizat integral... De numele lui Karl Ziegler și Giulio Natta, descoperitorii polimerizării stereosco-

SENS ȘI METAFORA

...pice, savanții de renume mondial, refuzau să... Se spune adesea că omul, cîntînd să imite natura, a realizat pe cale artificială o serie de polimeri, cum ar fi cauciucul sintetic, ori mătasea artificială... Dar formularea este cel puțin incompletă. Nu cîntînd să imite, ci înțelegînd natura, omul a ajuns să creeze chimia macromoleculară.

Studenții de acum 15-20 de ani — și mă numărăm printre ei — păreau stupefaiți de ideea creării unor mase plastice în stare să-și păstreze proprietățile de bază la temperaturi de 500-600° C. Studenții de azi li se pare înțelegătoare solicitarea tot mai manifestă de înlocuire a unor metale cu materiale plastice și elastomere utilizabile în aceleși condiții și în zone de temperatură. Să ne mai zice azi că producția mondială de materiale sintetice, pe bază de compusi macromoleculari, e pe cale să depășească producția de oțel exprimată în unități de volum?

Ah, soarta tragică a scepticilor! Elaborarea procedurii de sinteză stereospecifică constituie, fără îndoială, o mare cucerire a chimiei macromoleculare. O descoperire depășind cu mult prima utilizare a catalizatorilor Ziegler — Natta în domeniul obținerii unor polimeri cu structură „ordonată”. O descoperire deschizînd, și ar fi necesare masele, o largă perspectivă sintezei proteinelor. Pentru că proteinele, substanța de bază a vieții, nu sînt nici ele altceva decît niste polimeri „ordonati”. Și dacă de realizarea pe cale sintetică a proteinelor depinde dezvoltarea multor căutări „enigme vitale” — marea taină a vieții —, nu ne aflăm cumva în preajma unei noi și epocale descoperiri?

Chimia macromoleculară, această fiică visătoare și grațioasă a chimiei, se pregătește, neîndoielnic, să dea lovitura de grație scepticilor îngroziiți de gradientul mercur mai alert al cunoașterii.

DOREL DORIAN

Ing. A. SMARANDU

ȘTIINȚĂ

Profesor universitar dr.:
I. Th. Rîgă

Imi amintesc cum, luînd cunoștință de lucrările lui Staudinger, regretatul meu maestru — profesorul Rainer — și-a exprimat speranța, că într-un viitor apropiat, masele plastice vor deveni un auxiliar prețios al apărării sănătății oamenilor. Studiind colagenul sub diferitele sale aspecte — această substanță se găsește în întregul organism, ca element de susținere reprezentînd o barieră împotriva infecțiilor și are, de asemenea, o structură macromoleculară — profesorul Rainer a adresat o scrisoare lui Staudinger, rugîndu-l să se ocupe de compoziția chimică a acestuia. El era convins că studiul macromoleculilor naturale va ușura considerabil sinteza lor artificială.

A trecut de atunci un timp relativ scurt și chimiștii au obținut mase plastice mai rezistente decît cele existente în natură, unele dintre ele avînd însușiri de-a dreptul surprinzătoare. Macromoleculile sintetice și-au început astfel un adevărat marș triumfal și în domeniul medicinei.

Este greu să redai în cadrul unei scurte conchiziuni istoricul cit, mai ales, cadrul cast al întrebărilor maselor plastice în medicină. Se poate spune că astăzi nu există sector al științelor medicale care să nu beneficieze de această rodnică

alianță cu chimia organică de sinteză.

În întreaga lume, stomatologii folosesc sute și sute de tone de substanțe plastice sub formă de dinți artificiali sau a plombelor dentare. În chirurgia ortopedică masele plastice înlocuiesc cu succes porțiani de ca sau articulații întregi. Toleranțe în condiții bune de către organism, foarte rezistente, ele

„NOI PIESE DE REZERVĂ PENTRU ORGANISM”

contribuie la vindecarea unor infirmități greu de suportat. În locul catgutului animal, la suturarea rănilor sînt folosite pe scară din ce în ce mai largă firele de natură sintetică. Sectoare întregi de vase sanguine pot fi înlocuite astăzi cu tuburi confecționate din mase plastice.

Masele plastice au pătruns adînc și în chirurgia reparatoare. Din dacron sau teflon au fost fabricate veritabile piese de

schimb — proteze exterioare estetice ale nasului, urechilor sau degetelor. Numeroase asemenea intervenții chirurgicale au redat aspectul uman unor grav mutilați.

În nenumărate cazuri, substanțele macromoleculare s-au transformat în adevărate medicamente eroice, capabile să salveze de la moarte sigură. Sub forma policimipirolidonului ele sînt

conținute în plasmă și înlocuitor al plasmelor sanguine în cazul hemoragiilor grave, atunci cînd perfuzia imediată de sânge nu este posibilă. Grație structurii lor chimice ele rămîn timp îndelungat în vasele de sânge, împiedicîndu-se să lucreze în gol. Siliconii — alte substanțe plastice — sînt utilizați sub formă de aerosoli la combaterea simptomelor periculoase care apar în edemul pulmonar acut.

Este interesant să amintim un exemplu semnificativ în ceea ce privește însușirile deosebite și neașteptate ale maselor plastice. S-a descoperit recent că siliconul, „tras” sub formă unei membrane foarte subțiri, poate permite unui animal cu plămîni să respire sub apă. Sub învelișul plastic se realizează o concentrație a oxigenului (de la 0,76 la sută — cit se găsește dizolvat în apă, în jurul procentajului de 21 la sută — așa cum se află în atmosferă) care permite respirația în condiții normale. Această proprietate are o mare importanță și pentru medicina și — de pe acum — chirurgia studiază posibilitatea folosirii unei astfel de membrane în sălile de operație, iar medicii interșiți se preocupă de crearea, pe această cale, a unor condiții optime pentru îngrijirea unor bolnavi care suferă de maladii pulmonare.

Dacă mai adăugăm la acestea crearea de către chimiștii a unor „muşchi artificiali” din substanțe macromoleculare, care transformă direct energia chimică în energie mecanică cu un mare randament, atunci proprietățile surprinzătoare — chiar și din punct de vedere fiziologic — ale maselor plastice, ne apar ca deslușind perspective nelimitate nu numai în medicină, ci și, în general, în biologie.

Moleculele polimerizate — substanțele plastice — însoțesc astăzi orice activitate omenească. După datele statistice de perspectivă, în următoarele două decenii cantitatea de materiale sintetice de acest fel produsă anual în întreaga lume se va ridica la peste 30000000 tone. Folosite nu numai ca substituenți ai metalelor neferoase sau ferose, lemnului, țesăturilor sau pielii, sau în asociere cu acestea, masele plastice au devenit o clasă de materiale aparte, de sine stătătoare, care — datorită proprietăților lor excepționale — sînt azi de neînlocuiri. Pentru a nu da decît câteva cifre comparative sugesive, să menționăm că o tonă de material plastic înlocuiește cu succes — în condiții avantajoase nu numai din punctul de vedere al însușirilor lor specifice, dar și în ceea ce privește economicitatea — trei tone de metale ferose, mai mult de patru tone de metale neferoase sau două sute de mp parchet.

MAI MULT DE JUMĂTATE DIN PRODUCȚIA MONDIALĂ DE MASE PLASTICE ESTE ÎNTREBUINȚATĂ ÎN INDUSTRIA CONSTRUCTOARE DE MAȘINI.

În ceea ce privește construcția de locuințe, folosirea pe scară din ce în ce mai largă a

plasticului duce nu numai la obținerea de însemnate economii, dar și la îmbunătățirea construcțiilor, la reale avantaje în privința întreținerii lor. Au fost înălțate chiar și construcții realizate în întregime din mase plastice.

Proprietățile dielectrice și mecanice deosebite, greutatea specifică redusă, ușurința la prelucrare, posibilitatea aplicării lor sub formă de lacuri izolatoare au făcut ca materialele plastice să devină de neînlocuiri și în electrotehnică. Ele sînt pe larg întrebuințate în construcția aparatelor de radio, televizoarelor, magnetofonelor, acumulatorilor sau aparatelor electrocasnice.

Din industrie, plasticele au trecut și în agricultură. Acoperirile serelor sînt deseori confecționate astăzi din membrane de polietilenă care protejează plantele împotriva frigului, le feresc de uscăciunea solului, lăsînd să treacă radiația solară. Această polietilenă, transformată în tuburi rezistente la coroziune și țefline, a devenit un auxiliar de preț în domeniul irigațiilor. Alți compusi macromoleculari au calitatea de a sporii fertilitatea solului, fără a se comporta totuși ca îngrășăminte chimice obișnuite. Zeci și sute de tone de metale ies din uz anual, în întreaga

lume, în urma acțiunii distructive a coroziei. Și în această direcție masele plastice s-au dovedit a fi superioare mijloacelor de protecție anticorozive folosite pînă de curînd. Inerte din punct de vedere chimic, ele rezistă la acțiunea celor mai puternici agenți corozivi. În acest scop, ele sînt folosite fie ca materiale de construcție independente — cum ar fi conductele fabricate din teflon armat cu fibre de sticlă — fie ca pelicule acoperind suprafața metalelor.

Țara noastră posedă din belșug tot ceea ce este necesar pentru dezvoltarea unei puternice industrii chimice producătoare de mase plastice. Industria chimică — care se situează în trecut la periferia economiei țării, a ajuns astăzi pe locul doi, imediat după industria constructoare de mașini.

Dar acesta nu reprezintă decît un început. DIRECTIVELE CELUI DE-AL IX-LEA CONGRES AL PARTIDULUI ACORDĂ O MARE ÎNSEMNĂTATE DEZVOLTĂRII INDUSTRIEI CHIMICE ȘI — ÎN CADRUL EI — CRESTERII PRODUCȚIEI DE MASE PLASTICE PÎNĂ ÎN 1970, PRODUCȚIA INDUSTRIEI CHIMICE VA CREȘTE DE CIRCA 2,3 ORI ACESTA VA FI CADRUL GENERAL AL MĂRIIRII CONTINUE A PRODUCȚIEI DE MASE PLASTICE, AL ÎMBUNĂTĂȚIRII PERFORMANTELOR TEHNICE ȘI CRESTERII SORTIMENTELOR. AL PĂTRUNDERII PE MAI DEPARTĂ A MACROMOLECULELOR — PE TOATE PLANURILE — ÎN UZUL COTIDIAN.

Rachete

În multe țări se fac experiențe în vederea realizării unor rachete fabricate în întregime din mase plastice.

O asemenea rachetă este cu 25-30 la sută mai ieftină, este cu mult mai ușoară — raportul dintre greutatea totală și încărcătura utilă fiind mai avantajos decît la rachetele tradiționale, și, cu aceleași dimensiuni ca la rachetele metalice, se poate atinge o înălțime dublă.

După 500°

Recent, au fost descoperite rășini sintetice care pot fi încălzite pînă ce încep să strălucească, fără a-și pierde proprietățile. Este vorba despre trei clase diferite de polimeri care au la bază un inel heterociclic și unul aromatic — condensate, precum și poliamide ale acidului polimelic. Aceasta capătă culoarea roșie incandescentă, ca țara — la 400-500 grade C — păstrîndu-și însă elasticitatea mult timp după aceea. Ele se topesc de-abia după 700 grade C.

Virtuțile ionomerilor

Noile materiale plastice recent realizate — ionomerii — au la bază structuri lor etilene, o dăruie conținînd un grup funcțional de tipul de ionomer, umplută cu apă, atînată de la o înălțime de 5-6 metri, nu se sparge ci, doar, ricoșează. Ca material de ambalaj, ionomerii întinse rezistență și elasticitate cu o transparență sticlei. El pot fi lesne vopsiți și prelucrați în instalații obișnuite.

Ionomerul au fost astfel denumiți întrucît cuprind o parte din proprietățile ionizabile, și anorgifice, unite prin legături covalente și ionice.

Stagiul — 50 de ani

În ultimul timp se studiază posibilitatea folosirii altor materiale pentru fabricarea conductelor de gaze. Cel mai promitător din aceste materiale s-a dovedit a fi poliorolul de vinil, din care se pot executa țevi avînd o durată de serviciu îndelungată.

Măsurătorile asupra rezistenței la întindere, compresivă și rupere au arătat că proprietățile țevilor din poliorolul de vinil nu se modifică atîta timp cît conținutul de hidrocarburi dizolvate în gazele transportate nu depășește 10 la sută. Acest plafon nu se atinge decît peste 50 de ani de folosință.

Chihlimbar dur

Recent, specialiștii au reușit să „alătorească” chihlimbarul compusi organici cunoscuți cum sînt melitacriatul și stironul. Verigile elementare ale acestor monomeri au fost „alătore” în condițiile reacției de polimerizare provocate de radicalii mari care se formează prin descompunerea grupelor peroxidice ale chihlimbarului oxidat în aer. S-a stabilit că lanțul polimerizantului se „alătorește” în general pe suprafața chihlimbarului, iar polimerizatul — în spațiul lui structural. A fost astfel obținut un copolimer mai dur decît chihlimbarul și mai impermeabil la apă.

„DACIA”. O fabrică modernă, cu zidurile zugrăvite în culori pastel, hale inundate de lumină, războaie automate care se schimbă „din mers” pe cele vechi (până la sfârșitul anului nu vor mai exista decât războaie automate), ziduri noi, roșii care se înalță a-lături de altele proaspăt terminate (în fabrică se vorbește mereu despre extindere).

„DACIA”. O fabrică modernă, cu zidurile zugrăvite în culori pastel, hale inundate de lumină, războaie automate care se schimbă „din mers” pe cele vechi (până la sfârșitul anului nu vor mai exista decât războaie automate), ziduri noi, roșii care se înalță a-lături de altele proaspăt terminate (în fabrică se vorbește mereu despre extindere).

„DACIA”. O fabrică modernă, cu zidurile zugrăvite în culori pastel, hale inundate de lumină, războaie automate care se schimbă „din mers” pe cele vechi (până la sfârșitul anului nu vor mai exista decât războaie automate), ziduri noi, roșii care se înalță a-lături de altele proaspăt terminate (în fabrică se vorbește mereu despre extindere).

„DACIA”. O fabrică modernă, cu zidurile zugrăvite în culori pastel, hale inundate de lumină, războaie automate care se schimbă „din mers” pe cele vechi (până la sfârșitul anului nu vor mai exista decât războaie automate), ziduri noi, roșii care se înalță a-lături de altele proaspăt terminate (în fabrică se vorbește mereu despre extindere).

„DACIA”. O fabrică modernă, cu zidurile zugrăvite în culori pastel, hale inundate de lumină, războaie automate care se schimbă „din mers” pe cele vechi (până la sfârșitul anului nu vor mai exista decât războaie automate), ziduri noi, roșii care se înalță a-lături de altele proaspăt terminate (în fabrică se vorbește mereu despre extindere).

De ce se mai fac materiale textile cu defecte?

Tovarășe redactor, Sint Ion Gheorghe. Da, da, cel despre care a scris în plesa „Ziaristii” tovarășul Mirodan... Să intru în subiect? Bine, hai să intru. Vasăzică urma să plec în concediu la mare. — Mai fă-ți Ioane o cămașă — îmi spune soția — să îți și tu chișpe pe Litoral. Hai, să-mi fac o cămașă. Și mă duc la magazin să-mi iau un material. — Poplinul asta albastru îți stă foarte bine. Exact culoarea ochilor — îmi spune soția în magazin. — Taie-mi trei metri! — îi zice vițelului.

De ce ajung aceste materiale în comerț?

Acasă însă să vezi minune, soția desfăce pachetul și uitându-se mal bine la material observă că un fir lipsă, oțte un fir mai gros și vopsit mai închis și niște pete de parcă poplinul ar fi fost folosit ca față de masă la un bufet. Ne-am întors la magazin și l-am rugat pe responsabil să schimbe materialul. — Nu se poate. Numai fabrica poate să vi-l schimbe — mi-a răspuns dumnealui foarte amabil. — Care fabrică? — „Dacia” — din București — a răspuns dumnealui tot atât de amabil. — „Dacia”? S-a mirat soția mea. Dar fabrica asta face numai lucruri bune. Știi rochița mea aceea imprimată cu

instrumente muzicale și aceea cu chei e tot de la „Dacia”. Nu se poate! Și totuși materialul provenea de la „Dacia”. Eu nu-aveam vreme nici să mă reped de la Hundoara la București și nici să port corespondență cu „Dacia”. Aveam nevoie de o cămașă. De aceea, așa cum era materialul, l-am dat la cusut. Aș dori să cunosc și eu adevărul. De ce în industria textilă se mai fac produse cu defecte? Dar de ce ajunge greșeala până în magazin? Al dumneavoastră ION GHEORGHE

MARCA FABRICII

CALITATEA

LA ÎNTREBAREA 1 RĂSPUNDE:

NICOLAE UNGUREANU

Director al întreprinderii textile „Dacia”.

Conducerea întreprinderii noastre a citit cu multă atenție scrisoarea d. S. și sîntem sincer mîhnîți că un produs al fabricii noastre a ajuns la d. cu defecte. Așa cum scrieți, produsele noastre se bucură de apreciere cînd sînt cumpărate, printre care și a soției d., căreia nu-i venea să creadă că tot de la noi provine poplinul respectiv. Noi, cei de la fabrică, sîntem cei mai interesați ca bunul renume al întreprinderii, încrederea cîștigată de marfa purtînd această marcă... să crească mereu în ochii cumpărătorilor. Vă aducem la cunoștință că sesiunea d. a fost prelucrată cu întreg colectivul secției de finisaj, iar în valorificările de producție ale grupelor sindicale de la abitorie, precum și la C.T.C. am analizat cauzele care au dus la producerea unor mărfuri cu defecte. Striurile și firele uleiate (firele care au în cămașă d. o nuanță mai închisă) constituie o defecțiune din faza de țesare, adică provine de la țes-

LA ÎNTREBAREA 2 RĂSPUNDE:

FLOREA GRIGORIȚĂ

Șef serviciu calitate I.C.R.T.I.-București

Noi, cei de la întreprinderea noastră, care dădea pentru textile, încălțăminte (I.C.R.T.I.) sîntem primii care regretăm că ai cumpărat un material pentru cămașă care prezintă defecte de calitate, întrucît noi, sîntem aceia care recepționăm mărfurile produse de industrie, în calitate de exponenți ai consumatorilor, deci și ai d. Recepționerii comerțului, cadre cu calificare superioară, economiști, merceologi și tehnicieni — verifică cu maximum de exigență produsele destinate pieții. Întreprinderea textile „Dacia” i s-au respins în semestrul I 1965 mărfuri necorespunzătoare, în cantitate de 40 000 ml însumînd 646 375 lei. În cele ce urmează voi încerca a vă răspunde la întrebarea pusă de d. Munca în salțuri, la sfîrșit de perioadă, în fabrică, creează mari greutăți alt C.T.C.-ului și organelor de recepție ale comerțului în verificarea calitativă și sortimentală a

mărfurilor, făcînd posibilă pătrunderea în circuitul comercial a unor mărfuri necorespunzătoare calitativ. În alte împrejurări, din dorința de a-și realiza planul producției marfă și globale, unele conduceri de fabrici, respectiv și „Dacia”, introduc în producție țesături crude, respinse inițial tot de ele pentru defecte de calitate. Mărfurile cu defecte la calitate respinse la recepția din fabrică și din depozite de către recepționerii comerțului, în loc să fie valorificate pe căi legale și la prețuri reduse se pulverizează cu bună știință de către fabrici — în loturile de mărfuri calitative corespunzătoare — ajungînd pe această cale în comerț, respectiv și la consumatori. Vă rugăm să fiți ferm convinși că există preocupare atît din partea lucrătorilor din industrie cît și din comerț pentru îmbunătățirea continuă a calității produselor, în așa fel ca să poată să ajungă numai mărfuri bune, care să satisfacă în totalitate exigențele cumpărătorilor.

FINETUL...

CAZAN

DE RUFЕ

Muntele de linet (înălțime 20 000 de metri; mai înalt decât Everestul; nu-l căutați pe hartă, e sadarnici) plîngea în joagănuș sau urias din mazișia de materiale, pentru că, în lund, cu toată înălțimea sa, nu era dect un prunc de-abia născut. — Ce să fac, dacă n-ai vrut să mă primească recepționerile? se văta el, O să zac toată viața aici, în mazișia de Cariera mea e distrusă. — Te plătii noi, n-ai nici o grijă! — I-au răspuns părinții săi grijulii (n-avea numai doi, ca orice copil obișnuit, pentru că nici nu era un copil obișnuit). — Și ce o să devin? Pijamale? — Da de unde. O să aiii înmăntat, chiar din gura uritoarelor tale. — Și uritoarele intrară cîntare pe mături. — Prima dintre ele, înără și frumoasă ca o crăieșă de la televizorul în jur pruncului de linet: — Vei ajunge mare în televiziune. — În televiziune? simbi linetul printre lacrimi. — Ce va ajunge? Antena? — Intrebă primul părinte. — Emisiune de varietăți! la care se va rîde? Intrebă al doilea. — Nimic din toate acestea. Cămasă sau mai bine zis husă de televizor va ajunge.

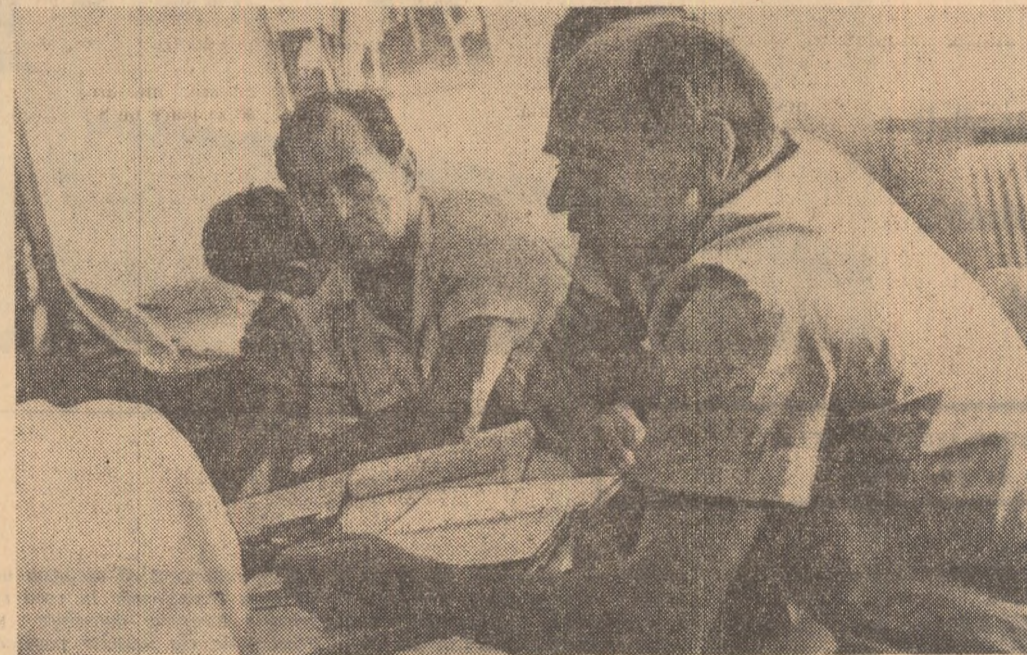
FOILETON

— Vreau să fiu, pentru ceea ce m-am născut, pijama! Simpu, pijama. — A doua uritoare, urită ca o pictură dintr-un aprozor, și-a arătat colții și a prooroci: — În picioare vei fi călcat! — Finetul tu gata să leșine la auzul acestei îmbrăcămînturi veșii. — Ce va ajunge, covor? — Intrebă un părinte. — Poate șosea de asfalt. — Nu, nimic din toate acestea — țoali uritoare care puzează dintr-un aprozor, și-a arătat colții și a prooroci: — Surpriză vei ajunge. — Pruncul rămase năuc de surpriză. — Cum adică surpriză? — se mîntăie părinții în. — Surpriză? Te pomenesti că va ajunge teamea neagră? — presupuse unul din părinți. — Poate le sugereze celor de la grădina zoologică să achiziționeze linet pentru barbetele pulilor de urs, lei, maimuțe. — Ce ai să faci în toată viața ta? — Nici cazane de rufe n-ai! — Debaterea continuă și la ora asta. Oricine are propuneri cu privire la soarta linetului le poate trimite urgent... în vom fi recunoscuți!

Pașină realizată de: ȘTEFAN HARALAMB

Finetea, coloristica, trînzirea, calitatea produselor în debateră mesei rotunde organizată de ziarul nostru la „Dacia”

Foto: GH. CUCU

constituirea a avut loc în cabinetul tehnic al întreprinderii „Dacia”. Participanți: ing. Șef Miron Muscă, ing. Constantin Nae, șeful serviciului C.T.C., secretarul organizației de bază P.C.R. de la finisaj, ing. Marin Costea, șeful sectorului finisaj, ing. Victor Braunstein, inginer principal C.T.C., și Constăna Trancă, locuitor al secretariatului U.T.C. pe fabrică (din partea organelor comerțului); E. Ciobotaru, din brigada de calitate textile a I.R.C.T.I. București, Mihaela Cucu și Mariana Seifert, recepționere delegate ale I.R.C.T.I. București la „Dacia”.

Redactorul nostru arată scopul consfățuirii, amintește de scrisoarea lui Ion Gheorghe, și enunță tema discuției: CALITATEA. Cum a fost posibil să se nască și să iașă din fabrică produse cu defecte?

Ing. Miron Muscă: În întreprinderea noastră există o filieră întreagă de control, începînd cu controlul intermediar pe faze de fabricație, pînă la controlul final al țesăturilor și, încă un control după ajustare. Acești oameni de la control primesc o pregătire specială din partea noastră. Atunci cînd unul greșește și scapă marfă cu defect îl explicăm greșeala, dacă este cazul o prelucram cu întreg colectivul. Tot personalul de la controlul final este lunar instruit asupra normelor de control. Greșeala este omenescă, este posibilă, noi căutăm ca prin toate căile s-o reducem, dar ce se poate s-o anihilăm cu totul. Este adevărat că 40 000 de metri de țesături respinși într-un semestru este mult, dar dacă raportăm cifra la producția noastră de 126 000 metri zilnic nu mai pare atît de mult. Și cei 40 000 metri sînt în realitate mai puțin, pentru că recepționerii comerțului au respins prin sondaj loturi mari de marfă, din care însă o bună parte poate fi corespunzătoare. Red: Pînă acum reiese că de-a marfă defectă ajunge la cumpărător, este și vina unor controlori din fabrică. Tov. Mariana Seifert: Să spunem că nu întregă cantitate de finet respinse de noi

este defectă, ci numai 5 000 metri. Dar nu-mi vine să cred că un om care știe la rampă, oricît de obosit și-ar fi ochii, să nu observe pe o lungime de cinci kilometri defecte mari, care sar în ochi. Aceasta cu atît mai mult cu cît, după ce în ianuarie noi respinsem un lot tot de finet, în martie am fost nevoiți să mai refuzăm unul: deci, semnalul de alarmă era tras.

Ing. V. Braunstein: Tovarășe, cum Mihaela: Noi înțelegem că există greutăți obiective și subiective, dar nu înțelegem cum pot ajunge totuși cantități atît de mari de marfă defectă pînă la noi, după ce au trecut în fabrică prin atîtea controale. Nu cumva dumneavoastră încercați să vedeți dacă totuși nu „merge”?

Ing. V. Braunstein: Tovarășe, cum Mihaela: Noi înțelegem că există greutăți obiective și subiective, dar nu înțelegem cum pot ajunge totuși cantități atît de mari de marfă defectă pînă la noi, după ce au trecut în fabrică prin atîtea controale. Nu cumva dumneavoastră încercați să vedeți dacă totuși nu „merge”?

de la „Textila” Botoșani, 64 000 metri poplin de la Țesătoria „Cazanele” și 28 000 metri finet de la „Textila” Galați. Red: Aceste cantități au fost respinse și trimise înapoi la furnizor? Ing. C. Nae: Nu, nu le-am înapoiat. Am chemat pe furnizorii la noi, am discutat, ne-am înțeles asupra modalităților de valorificare a mărfii și... am luat țesăturile în producție. Red: Discuția a rezolvat defectele? Ing. C. Nae: Nu, dar am determinat ca o parte din

Red: Atunci există un lanț al slăbiciunilor iar această atitudine de bunăvoință reciprocă îl transformă într-un cerc vicios pe care-l suportă Ion Gheorghe și toți consumatorii. Ing. M. Muscă: Datoria noastră este să veghem ca Ion Gheorghe și toți cumpărătorii să nu suporte consecințele. Consider însă că este necesar ca „Dacia” să caute — singură sau împreună cu furnizorii — posibilitățile de valorificare a unei pinze ce a fost țesută, chiar dacă are de

finisarea acestora trebuie făcute operații suplimentare. Red: Lanțul slăbiciunilor începe deci pe rampa de control. Credem că numai o atitudine intransigentă a tuturor întreprinderilor față de defecte ar putea să-l rupă. (Către reprezentanții comerțului). Au fost cazuri cînd fabrica a încercat să ocolească recepția dumneavoastră? Tov. E. Ciobotaru: Avem reclamații de la cîteva baze de recepție în legătură cu niște bismale „Dorica”. Ele n-au trecut pe la recepționerile noastre.

Red: Cît vă plătesc aceste fabrici pentru finetul defect? Ing. M. Muscă: Același preț ca pentru cel bun. Red: Dacă Ion Gheorghe vrea să schimbe marfa defectă magazinul o primește înapoi? Tov. E. Ciobotaru: Nu, numai fabrica l-o schimbă. Aceasta este — după părerea mea — o greșeală, pentru că normal ar fi ca schimbarea mărfii să se facă la magazin, așa cum se procedează cu alte produse decît cele textile. Red: În comerț, afară de controlul la recepție și la baza

riale cu defecte, după părerea mea, sînt organizarea defecțuoasă a locului de muncă, nerespectarea proceselor tehnologice, indisciplina, calificarea insuficientă a unor cadre. Tov. Constăna Trancă: Este foarte adevărat; comitetul U.T.C. a luat unele măsuri în vederea întăririi disciplinei și a ridicării calificării tinerilor. În organizațiile U.T.C. pe secții au fost prelucrate cazurile unor tineri care au absentat nemotivat, ca Gheorghe Stănică, sau citeau romane în timpul producției, ca Ștefan Marin, și a altor tineri care nu respectă disciplina de plan, tehnologia, indicațiile maștrilor.

Aproape toți tinerii din fabrică sînt cuprinși în cele 52 de cursuri din păcate, frecvența nu este foarte bună, participă numai 80 la sută din cei înscriși. Comitetul U.T.C. mai are încă de muncit pe linia întăririi disciplinei și a sprijinirii calificării profesionale.

Ing. M. Muscă: Noi sîntem mîndri de rezultatele pe care le-a atins colectivul nostru în ceea ce privește îmbunătățirea calității. Vreau să arăt că acest fapt pozitiv nu ne împiedică să vedem deficiențele ce mai persistă în munca noastră. Doresc să-l asigur pe tovarășul Ion Gheorghe că noi căutăm să găsim în continuare mijloace, căi tehnice, metode de muncă mai eficiente cu oamniții, în așa fel ca să putem acționa cît mai viguros în direcția îmbunătățirii simțitoare a calității produselor noastre. Deci, acesta este punctul nostru de vedere — îmbunătățirea permanentă a calității. Categoriile, recunoașterea unelor deficiențe, chiar organizatorice, care mai există în ultima instanță, cu angajamentul nostru de a face totul pentru a le depista și a învîta cît mai mult din propriile noastre greșeli.

Lanțul slăbiciunilor la rampa de control

pierderile noastre să fie suportate de întreprinderea furnizoare, sub formă de bonificații suplimentare, sau cupoane. Ing. M. Muscă: Chemăm întreprinderile furnizoare în primul rînd pentru a le arăta defectele. Pretindem apoi suportarea parțială a pierderilor întreprinderii noastre determinate de prelucrarea acestor țesături, pentru a grăbi remedierea defectelor. Dealtfel, dacă nu le-am fi luat în lucru, înțelegem că există greutăți obiective și subiective, dar nu înțelegem cum pot ajunge totuși cantități atît de mari de marfă defectă pînă la noi, după ce au trecut în fabrică prin atîtea controale. Nu cumva dumneavoastră încercați să vedeți dacă totuși nu „merge”?

Red: Dar și fabrica de la care ati primit materia primă vă va plăti dumneavoastră penalizări. Ing. M. Muscă: Este adevărat și furnizorii noștri plătesc penalizări, dar acestea se calculează la valoarea țesăturii crude, pe cînd întreprinderea „Dacia” le plătește la valoarea țesăturii finite, care sînt de 2 pînă la 3 ori mai mari. Deci, după cum vedeți, este mai avantajos ca întreprinderea noastră să ia în lucru țesături ce nu corespund normativului de sortare — defecte — chiar dacă pentru

Ing. V. Braunstein: Eu nu știu de aceste bismale. N-au trecut pe la C.T.C. Cred că nici n-au existat. Ing. M. Muscă: Ba au existat. Este o greșeală a noastră. Aceste bismale, care au fost trimise la o cooperativă, pentru a fi tivite, au fost trecute apoi din greșeală la produse finite fără a fi date recepției. Este vorba de un caz izolat. Red: Ce se întîmplă cu marfa refuzată? Ing. M. Muscă: Se recondiționează sau se încearcă folosiți ea în intr-o destinație specială, unde striurile sau defectele nu prezintă importanță. De exemplu, finetul striat noi îl putem livra la alte fabrici unde e folosit ca husă pentru aparatele de radio, sau la cizmărilor pentru căptușirea

există și un control în magazin? Tov. E. Ciobotaru: Ar trebui să existe. Dar din cauza lipsei de timp și de spațiu, marfa în magazin nu e recepționată bucată cu bucată, așa cum ar fi normal. Ing. M. Muscă: Problema calitativă ne preocupă foarte mult. Directivele Congresului al IX-lea ne-au trasat sarcini precise în această privință. Marfa de proastă calitate ne îngreunează procesul tehnologic, slăbește emblema fabricii noastre și ne creează pierderi. Fiecare bonificație pe care sîntem nevoiți s-o acordăm, ne costă. De aceea trebuie să acționăm asupra tuturor cauzelor. Principali factori care generează producerea unor mate-

Expoziția inovatorilor

La Casa de cultură din Pitești s-a deschis Expoziția „Mișcarea de inovații în regiunea Argeș”.

Un mare și sugestiv grafic redă dinamica mișcării de inovații în regiune: în anul 1960, din cele 1351 de inovații înregistrate, au fost aplicate 624 cu o eficiență economică de 5.675.000 lei; în anul 1964 numărul inovațiilor înregistrate a fost de 1685, aplicate în procesele de producție 879, au adus economii valorind 9.612.000 lei.

În primul semestru al anului în curs au fost înregistrate 852 inovații din care au și fost aplicate în producție 418.

Cele mai multe inovații realizate în primul semestru al acestui an au fost aplicate la Uzinele Sodice Govora, Uzinele mecanice Extracel, Întreprinderea de foraj-extracție Basco, Fabrica de confecții „6 Martie” din Curtea de Argeș și altele.

IOAN VOICU
student

Din noul peisaj al orașului Deva

De ce se închid porțile spre performanțe?

Cu ani în urmă, centrele de învățare a înotului primeau primii elevi; câteva sute de copii dorind să deprindă tainele acestui sport. De-a lungul timpului, poarta acestei spre sportul de performanță și-a dovedit, pe deplin, utilitatea. Zeci de campioni și recordmanți ai națiunii noastre au fost selecționați de antrenorii cluburilor și asociațiilor sportive, ca urmare a talentului dovedit cu prilejul examenelor pentru obținerea „Carnetului de Înotător”. Pregătiți cu grijă și competență, ei se numără astăzi printre înotătorii buni ai țării. Și în acest an, ca și în anii precedenți, atât în Capitală cât și în alte orașe din țară, funcționează numeroase centre de învățare a înotului. Am vizitat, de curând, unele dintre acestea. Iată constatările făcute.

Începători talentați în secțiile de performanță

Principala „școală” a viitorilor campioni și naționali o constituie, în București, centrul de învățare a înotului de la Strănuț. Din seriile care s-au perindat, numai în acest an prin bazinele bazei sportive de la șosea, au făcut parte peste 5.000 de elevi și scolarii din Capitală și copiii de vârstă preșcolară. Instructorii, antrenorii și profesorii, cu îndelungată experiență practică, se străduiesc să transmită viitorilor înotători, cit mai multe cunoștințe. La sfârșitul fiecăreia dintre seriile au loc „tradiționalele” examene, cu prilejul cărora se face dovada strădanilor depuse de profesori și elevi. Ca urmare, în secțiile de performanță ale unor cluburi sportive au fost promovate elemente care fac cinste națiunii noastre. Este suficient să cităm numele unor sportive ca: Eugenia Botezatu, Anca Izbășoiu, Liliana Gruia, Mihaela Georgescu (S.S.E. nr. 1) Adriana Lambadari (Steaua), Ruxandra Spandonide și Victoria Poibis (S.S.E. nr. 2), Mihaela Angelescu (C.S.S.) pentru a prezenta câteva din elementele care se află, în prezent, în drumul măiestriei sportive.

Raidul nostru prin orașele București, Cluj și Iași

Cu câțiva ani în urmă, aceste tinere înotătoare se aflau printre elevii centrului de învățare a înotului. Acum, unele dintre ele au la „activ” 5-6 recorduri naționale, succese care dovedesc o creștere ascendentă a măiestriei sportive.

La Baza sportivă „Sirena”, de pe Lacul Tei, funcționează cu rezultate bune un alt centru de învățare a înotului condus de instructorul Gheorghe Radu. Subliniind activitatea acestui centru, aflăm în al 5-lea an de funcționare, se cuvine să remarcăm preocuparea consiliului asociației sportive „Sirena” (președinte: Aurel Matei) pentru amenajarea bazinelor, a vestiarelor, a plajei și diferitelor instalații sportive. O notă nesatisfăcătoare clubului „Metalul”, care socotind „nerentabil” centrul de învățare a înotului nu l-a mai sprijinit, ca în anii precedenți, ci a lăsat totul pe seama asociației sportive „Sirena”.

De aici au pornit campionii

Baza sportivă a asociației „Clujana” cuprinde și un ștrand cu două bazine: unul de 50x20 m. și altul ceva mai mic, pentru copii. Aici s-a desfășurat în timpul verii o intensă activitate. Consiliul asociației a luat măsurile necesare pentru ca zeci de copii să poată deprinde tainele înotului. Instructorul Ioan Soos desfășoară o activitate susținută, rezultatele fiind pe măsura strădanilor: aproape o sută de copii au învățat în acest an să înoate.

La Cluj funcționează însă și un alt centru pentru învățarea înotului, la bazinul acoperit al C.S.M. Aici, instructorii și antrenorii entuziaști ca Gheorghe Băja, Maria Benedek, Ovidiu Gherman, Gheorghe Bubeștu, Ziegfried Drotleff, Alexandru Csichl etc., au reușit să învețe să înoate în acest an peste 600 de copii. La „examele” organizate la

Scinteia tineretului

Sfârșitul fiecărei serii, elementele talentate sunt selecționate în grupa de perfecționare sau chiar în secția de naștere a C.S.M. Cluj, unde antrenorul Bela Iordachi se preocupă de ridicarea măiestriei lor sportive, astfel încât să poată obține performanțe cit mai valoroase. Rezultatele înregistrate de unii tineri și tinere ca Zeno Oprușcu, Mihai Olariu, Ioan Vlad, Iulia Mendel, sau chiar a unora dintre „absolvenții” din acest an ai cursului de învățare a înotului, cum sunt Maria Botezatu, Angela Stănescu, Flaviu Barbu, Mircea Drăgan și alții oferă posibilitatea să se întrevadă succesele viitoare.

Start pe loc la Iași

Nu s-a putea spune că în orașul de pe malul Bahluiului se resimte lipsa unor baze sportive în care să se poată practica natația. În imediata apropiere a Palatului cultural se află un ștrand cu capacitate cuprinzătoare. Bahluiul oferă, de asemenea, posibilități multiple pentru amenajarea unor bazine de înot. Organele sportive nu au acordat încă suficientă atenție acestei probleme. Din acest motiv, la Iași, natația nu s-a dezvoltat pe măsura posibilităților. Acțiunile întreprinse sunt insuficiente și o dovadă în acest sens o constituie și faptul că în planul de organizare a etapei a II-a la Spartachiada de vară, întocmit de C.S.M.S. Iași nu s-au prevăzut întreceri la natație. Motivul: „lipsa de concurenți”!

S-ar mai putea, desigur, adăuga și alte „amănunte” care să dovedească lipsa de preocupare a organelor sportive ieșene pentru natație. Astfel, nici o asociație sportivă din Iași nu are secție de natație. Ca urmare, la campionatul republican de înot pentru copii, desfășurat în București, nu a fost prezent nici un sportiv din orașul sau regiunea Iași. Un amănunt interesant ne-a fost relatat de tovarășul Mihai Constantin, secretar general adjunct al Federației de natație, care ne-a declarat, într-o convorbire recentă, că singurul antrenor de natație ieșean, tânărul absolvent al I.C.F. Aurelian Matiaș (cu specializare la natație) a „preferat” un post administrativ în București, părăsind Iașul.

Să nu ne mai mire faptul că nici C.S.M.S. Iași și nici vreo asociație sportivă nu au luat măsuri pentru organizarea unor cursuri de învățare a înotului? Faptele sînt grăitoare. Și ele dovedesc o atitudine care se cuvine analizată cu toată seriozitatea chiar de consiliul regional U.C.F.S.

În unele cluburi și asociații din Capitală și în unele orașe din țară, după cum am observat, există preocuparea pentru activitatea centrelor de natație. Acolo unde delăsarea organelor și organizațiilor sportive „și-a făcut loc” trebuie luate măsuri grabnice. Aceasta cu atât mai mult cu cit centrele de învățare a înotului constituie poarta către sportul de performanță.

AUREL CRIȘAN

INFORMAȚII

Vineri după-amiază în Sala Ateneului a avut loc un simpozion intitulat „Congresul al IX-lea al P.C.R. — eveniment de însemnătate istorică în viața patriei noastre”.

Au luat cuvîntul academicienii Ștefan Mîlcu, vicepreședinte al Academiei Republicii Socialiste România, Zaharia Stancu și Remus Răduț.

Crearea artistică populară din Republica Socialistă Cehoslovacă constituie tema expoziției deschise vineri la amiază în Sala de marmură a a „Casei Școlii”, sub auspiciile Comitetului de Stat pentru Cultură și Artă, în cadrul

planului de colaborare culturală dintre cele două țări.

Cu prilejul celei de-a 20-a aniversări a Zilei victoriei războiului de rezistență împotriva cuceritorilor japonezi, vineri seara ambasadorul R. P. Chineze la București, Liu Fan, a oferit un cotețel. Cu același prilej în sala Teatrului C.C.S. a fost prezentat filmul „Detasamentul de partizani de la șes”.

Cu ocazia Întăririi din viață a președintelui Camerei Comunelor din Marea Britanie, Sir Harry Hyton-Foster, Ștefan Voitec, președintele Marii

Adunări Naționale, a adresat o telegramă de condoleanțe locțiitorului acestuia, dr. Horace King.

La Ambasada Republicii Populare Democrate Coreene a avut loc, vineri la amiază, o conferință de presă cu prilejul celei de-a 20-a aniversări a eliberării poporului coreean și a celei de-a 17-a aniversări a zilei de 9 septembrie — Ziua întemeierii și proclamării R.P.D. Coreene. Despre semnificația acestor sărbători a vorbit Giân Du Huan, ambasadorul R.P.D. Coreene la București.

(Agerpres)

Vizita în Uniunea Sovietică a delegației de partid și guvernamentale a Republicii Socialiste România

SOSIREA LA MOSCOVA

(Urmare din pag. 1)

Pe al Comitetului de stat pentru relațiile economice externe, E. F. Ilieș, locțiitor al ministrului afacerilor externe, N. G. Egoricev, prim-secretar al Comitetului ondesens Moscova al P.C.U.S., numeroși activiști de partid și de stat, reprezentanți ai vieții culturale și obștești din capitala sovietică, numeroși moscovii, oameni ai muncii din întreprinderi și instituții.

Era de față Nicolae Guindă, membru al C.C. al P.C.R., ambasadorul Republicii Socialiste România la Moscova, membru al delegației de partid și guvernamentale române.

Erau, de asemenea, prezenți șei și membri ai misiunilor diplomatice acreditate în Uniunea Sovietică, personalul diplomatic al Ambasadei Române, pliarșii sovietici și corespondenții ai presei străine.

La ora 15,30 (ora Moscovei) nave aeriană aterizată și înainteză încet spre platoul de oprire.

Din avion coborâu tovarășii Nicolae Ceaușescu, secretar general al Comitetului Central al Partidului Comunist Român, conducătorul delegației, Ion Gheorghe Maurer, membru al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R., președintele Consiliului de Miniștri, Gheorghe Apostol, și Alexandru Birădeanu, membri ai Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R., prim-vicepreședintele al Consiliului de Miniștri, Paul Niculescu-Mizil, membru al Comitetului Execu-

tiv, secretar al C.C. al P.C.R., Manea Mănescu, secretar al C.C. al P.C.R., Corneliu Mănescu, membru al C.C. al P.C.R., ministrul afacerilor externe al Republicii Socialiste România.

Cu același avion a sosit la Moscova I. K. Jegalin, ambasadorul U.R.S.S. la București. Tovarășii Leonid Brejnev, Alexei Kosișin, îi salută cu căldură pe oaspeți.

Garda de onoare aliniată pe platoul aerogării prezintă onor.

Se întonează imnurile de stat ale Republicii Socialiste România și Uniunii Sovietice.

Tovarășul Nicolae Ceaușescu, însoțit de tovarășul Leonid Brejnev, trece în revistă garda de onoare.

Conducătorii de partid și de stat români și sovietici se îndreaptă spre saloanul de primiri oficiale ale aeroportului. Un grup de pionieri oferă membrilor delegației buchețe de liori. Oaspeților români le sînt prezentate persoanele oficiale sovietice venite în întâmpinare, precum și șefii misiunilor diplomatice acreditate la Moscova.

Tovarășii Nicolae Ceaușescu și Leonid Brejnev se apropie de microfoane pentru a rosti cuvîntări.

Tovarășii Nicolae Ceaușescu, Ion Gheorghe Maurer, Leonid Brejnev și Alexei Kosișin iau loc într-o sală deschisă și se îndreaptă spre Kremlin, la reședința delegației Republicii Socialiste România.

Cortejii oficiali este deschis de o escortă de motocicliști.

Pe prospectul Lenin și pe străzile care duc spre Kremlin sînt arborate drapelul românesc și sovietice, pancarte pe care se află înscrise în limbile română și rusă cuvînte de salut: „Salut fierbinte solilor poporului fratru român”, „Trăiască Partidul Comunist Român”, „Trăiască prietenia româno-sovietică”.

În cluda ploii, mi și mi de joculării al capitalei sovietice, purtînd steutete și buchețe de flori au iăcut solilor români o căldă primire.

„Pravda”, „Komsomolskaia Pravda”, „Trud” și celelalte ziare sovietice din 3 septembrie și „Izvestia” din soara aceeași zi au publicat pe primele pagini biografia însoțită de fotografia tovarășului Nicolae Ceaușescu. Sub titlul „Salut fierbinte prietenilor români”, „Izvestia” a publicat și un reportaj despre sosirea la Moscova a delegației Republicii Socialiste România.

Sub titlul „O vastă panoramă” „Pravda” publică note de drum din România de ziarista sovietică Olga Ceciotkina, „Vecerniaia Moskva” conșacră un articol dezvoltării orașelor românești, iar „Trud” publică un articol despre dezvoltarea industriei chimice din țara noastră.

Postul central de televiziune sovietică a transmis direct sosirea la Moscova a delegației de partid și guvernamentale române, iar seara, în cadrul unei ediții speciale, a prezentat un reportaj despre sosire.

CUVÎNTAREA TOVARĂȘULUI L. I. BREJNEV

(Urmare din pag. 1)

Nu există bază mai trainică decît cea pe care se întemeiază relațiile dintre statele socialiste. A corda reciproc sprijin în construirea socialismului și comunismului, a ajuta prin eforturi comune popoarele întinere de libertate în lupta lor pentru independență și progres social, a sta împreună de strajă în interesul socialismului mondial — iată datoria sfîntă a comunistilor din țările socialiste.

Considerăm cu toții că este o chestiune de cinste să îndeplinim cu strictețe această datorie internaționalistă.

CUVÎNTAREA TOVARĂȘULUI NICOLAE CEAUȘESCU

(Urmare din pag. 1)

Partidului Comunist în dezvoltarea economică a țării, în înflorirea științei și culturii, în ridicarea nivelului de trai. Creșterea potențialului economic și științific al Uniunii Sovietice reprezintă o contribuție de mare importanță la sporirea forței socialismului și păcii în lumea întreață.

Vizita în U.R.S.S. întîlnirile pe care le vom avea cu oamenii sovietici care desfășoară o vastă și bogată activitate creatoare în toate domeniile construcției comunismului, ne vor permite să cunoaștem mai bine experiența dumnea noastră, și, totodată, să împărtășim din munca și preocupările poporului român.

În cadrul vizitei noastre în U.R.S.S., un loc important vor avea întîlnirile și discuțiile cu conducătorii partidului și guvernului sovietic. Noi considerăm că asemenea întîlniri și discuții între conducerea de partid și de stat sînt deosebit de utile, ele contribuie la cunoașterea și înțelegerea reciprocă, la dezvoltarea colaborării dintre partidele și popoarele noastre, la întărirea unității țărilor socialiste, a mișcării comuniste și muncitorești internaționale. Coeziunea de nezdruclinat a popoarelor care alcătuiesc

Dragă tovarășe Ceaușescu
Dragi prieteni români

În timpul vizitei dv. în U.R.S.S., veți vedea cit de apropiată este inimii oamenilor sovietici cauza întăririi prieteniei și dezvoltării relațiilor frățești dintre Uniunea Sovietică și Republica Socialistă România.

Așteptăm cu plăcere apropiatele întîlniri și convorbiri cu dv., stimați noștri oaspeți, și dorim din suflet ca șederea dv. în Țara Sovietică să fie plăcută și rodnică.

Bine ați venit, dragi prieteni!

sistemul socialist mondial, a tuturor partidelor comuniste, este o necesitate obiectivă a progresului social contemporan, condiția esențială a creșterii continue a forțelor mondiale ale socialismului, a sprijinului influent sale în lume.

În cadrul politicii de pace, pentru preîntîmpinarea unui nou război, țările noastre dezvoltă colaborarea cu toate statele, indiferent de oriundea lor socială.

Ne exprimăm convingerea că vizita delegației noastre în Uniunea Sovietică va contribui la dezvoltarea prieteniei și colaborării frățești multilaterale dintre Republica Socialistă România și Uniunea Republicilor Sovietice Socialiste, dintre cele două partide, pe baza principiilor internaționalismului socialist, spre binele ambelor popoare. Întărirea colaborării dintre popoarele noastre este în același timp o contribuție la întărirea unității și coeziunii țărilor socialiste, în interesul cauzelor generale ale socialismului, al luptei pentru zădărnirea planurilor agresive ale cuceritorilor imperialiste, pentru salvagardarea păcii mondiale.

Vă mulțumim încă o dată pentru frumoasa primire pe care a-ți făcut-o delegației noastre, pentru cuvintele prietenesti rostite aici la adresa poporului nostru, a Republicii Socialiste România.

Incheierea lucrărilor consfăturii cenacurilor literare studențești

Vineri s-au încheiat la Sinaia lucrările consfăturii cenacurilor literare studențești la care au participat aproape 200 de studenți membri ai cenacurilor din centrele universitare ale țării.

Temp de 6 zile, participanții au dezbătut în secțiile de proză și poezie referate privind activitatea cenacurilor studențești și a tinerelor talente, lirica studențească și profilul tinerelor generații ogîndite în creația literară etc.

În cadrul concursului de creație literară au fost acordate premii pentru cele mai bune lucrări proprii prezentate. PREMIUL I la poezie a fost obținut de studentul Adrian Pănescu, de la Universitatea București; PREMIUL II — Gheorghe Pîtuț, de la aceeași universitate; PREMIUL III — Ion Chiric, de la Universitatea din Galați și Farkas Arpad, de la Universitatea din Cluj. Pentru poezie au mai fost acordate 5 mențiuni. Pen-

tru proză s-a acordat PREMIUL III lui Maria Luiza Cristescu, de la Universitatea București.

Cuvîntul de încheiere a fost rostit de Ștefan Birlea, secretar al C.C. al U.T.C. și președintele Uniunii Asociațiilor Studentilor din România. În următoarele două zile, participanții la consfătură fac vizite și excursii la Pîrîul Rece, Polana Brașov, Castelul Bran și Muzeul Peșes.

(Agerpres)

Ritm constant la brigăzile mecanizatorilor

tivel agricole, tovarășul Năstase Irimia:

— N-avem nimic de obiectat cu privire la calitatea lucrărilor executate de cele două brigăzi. S-a muncit tot timpul cu simț de răspundere. Bateții au „tras” întotdeauna capetele, au arat pe parcele mari.

Din discuție am aflat că cei doi șefi de brigadă lucrează în raza comunei Tichilești de mai mulți ani. Amănuntul nu e lipsit de importanță.

Pe timp, împreună cu tovarășul Gheorghe Șerban, secretarul organizației U.T.C. a S.M.T. Brăila. Ne oprim înăg dol tineri mecanizatori. Sint Stanciu Mocanu și Dumitru Popor. Primul își ajută colegul să remedieze o mică defecțiune. Motoarele sint pornele, semn că remedierea nu va dura mult. Intr-adevăr, peste câteva minute, ambete tractorare reiau lucrul. Nu schimbăm decît câteva cuvînte. Nu-i putem reține prea mult. Știm, de altfel, de la secretarul de organizație că Stanciu Mocanu a ratat în a doua de-

URMĂRI DIN PAG. I

cădă a lunii august 31 hectare în 120 ore, iar Dumitru Popor 32 hectare în 130 ore. Alți uleciști au înregistrat și ei rezultate bune: Nicolae Domieanu a arat în aceeași perioadă 32 de hectare, Mircea Chirică 34 hectare.

Sînt, deci, mulți aspiranți la locul de frunțași în întrecerea socialistă, care are ca obiectiv principal: „ardurile — în timp cit mai scurt, de calitate cit mai bună”.

Pe la ora două după-amiază, tovarășul Petre Macarie, inginer șef al S.M.T. Viziru, abia întors de pe teren, a comunicat: la ora 4 facem o scurtă condițuire cu toți șefii de brigăzi. Locul de întîlnire: brigada de la Tulești. Oamenii se întrebau despre ce poate fi vorba și de ce tocmai la Tulești? Lucrurile s-au lămurit curînd. Inginerul Macarie i-a invitat pe participanți să facă mai întîi o scurtă vizită în sector, recomandîndu-le însă să se uite cu atenție peste toți. Oșpeții au trecut prin dreptul sementătorilor, au examinat starea mult mator, au intrat în locul de depozitare a carburanților, au vizitat dormitorul.

Le-a plăcut tuturor aspectul civilizată, ordinea, curățenia, plăcuțele cu numele mecanizatorilor puse la toate paturile, colectile de ziare etc. După aceea, la discuții, a fost scos în evidență spiritul gospodăresc al celor de la a 7-a, interesul față de propriul lor fel de viață.

La sfîrșitul ședinței, s-a analizat situația fiecărei brigăzi în parte și s-au stabilit măsurile necesare pentru pregătirea viitoarelor lucrări: treieratul floritoarelor, înstămintările de toamnă.

Intr-adevăr, campania e în toi.

Inițiativă și spirit gospodăresc

logiilor de prelucrare se ocupă prea des de obținerea de derogări (schimbări de date în fabricarea unui produs). De ce? Nu e și asta una din cauzele rămînerii în urmă în unele pe-

nele stabilite și chiar mai înainte.

O caracteristică a producției uzinei e diversitatea. Și după cum se știe, confecționarea unui nou produs sau schimbarea tehnologiei de fabricație la cele existente presupune crearea a noi scule și dispozitive, unele deosebit de complexe și costisitoare. Cîteva asemenea dispozitive (dispozitivul de nisip și a tabelor pentru rezervoarele de mare capacitate, valțul și mecanismul de asamblare a viroloanelor pentru vagoanele cisterne) urmează să fie împrumutate de la alte întreprinderi care nu le mai utilizează. Se economisesc astfel timp și forță de muncă. În îndeplinirea altor măsuri, socotite de vorbitorii imperios necesare pregătirii producției pe anul viitor, e solicitat sprijinul Direcției Generale tutelare din ministere. Cîteva exemple: urgentarea executării de către Uzinele „Independența”-Sibiu a instalației pentru turnătoria de oțel și asigurarea din timp cu comenzi.

Măsurile tehnico-organizatorice discutate la nivelul conducătorilor întreprinderi — căror li se vor adăuga propunerile ce vor veni din secții și sectoare — izbutesc să contureze imaginea preocupărilor și înfulețirii marelui colectiv grivitean.

Produce mai frumoase, mai bune

zarea ridicării calificării muncitorilor din această secție.

Maistrii Grădina Vasile și Rădulescu Radu au propus să se treacă în planul de măsuri și organizarea asigurării din timp a pieselor de schimb pentru mașini.

Ghiță Maria, secretara comitetului U.T.C. pe fabrică, a vorbit despre necesitatea mării contribuții organizației U.T.C. la mobilizarea tinerilor pentru realizarea sarcinilor de producție.

— Știm din experiența anilor trecuți că ridicarea calificării este un factor principal în îmbunătățirea calității testurilor și firelor — a spus tovarășa Ghiță — și comitetului U.T.C. îi revine sarcina de a se ocupa mai mult de buna desfășurare a cursurilor de ridicare a calificării, de mobilizarea tinerilor la aceste cursuri.

